

Zvaigznes diena mammai

Foto - E. Gabranovs

Dēla pirmajā izstādē. Balvu novada Kultūras pārvaldes speciāliste Maija Laicāne Valtera māmiņai dāvāja balvenieša Andra Tjuniša grāmatu "Zvaigznes diena", uzsverot, ka tā ir arī māmiņas zvaigznes stunda. Kura fotogrāfija patik mammai? "Pie tās arī nofotografēšos," atzina Ināra Kaņepe (foto).

Edgars Gabranovs

Pirmdien Balvu Centrālajā bibliotēkā atklāja balvenieša Valtera Kaņepes pirmo izstādi "Fotogrāfijas", kas būs skatāma līdz 16.aprīlim. Diemžēl pats Valters izstādes atklāšanā nepiedalījās un, kā vēlēja klātesošie, zvaigznes mirkli jāizbauda viņa māmiņai Inārai.

Ināra Kaņepe, lūgta pastāstīt par dēla aizraušanos, atklāja, ka Valters biežāk sastopams ar fotoaparātu rokās, nekā bez tā: "Viņš ir 27 gadus jauns vīrietis, strādā Balvu novada pašvaldībā saistībā ar datorjomu. Fotografēšana Valteram nenāk gluži līdzī no bērnības. Pēdējos gados viņu aizrauj skaistums dabā. Viņš pat vienu smilgu var vairākas stundas vērot, lai atrastu īpašo kadru. Ceru, ka dēla fotogrāfijas sniegs baudījumu apmeklētājiem."

Balvu Centrālās bibliotēkas speciāliste komunikācijas un radošajā jomā Džūlija Apine priecājas, ka šī jau ir piektā izstāde, kuru kūrē: "Pirmais, kas iekrita acīs, bija Valtera kaķis Persiks, par kuru jau biju dzirdējusi dažādus milīgus nostāstus. Tāpat piesaista ļoti skaistās dabas ainavu fotogrāfijas. Ikviens cilvēks, kura pūrā ir bildes, pastmarkas vai kaut kas cits, var vērsties pie bibliotēku darbiniekiem visā novadā, un mēs būsīm priecīgi šo pūru parādīt plašākai sabiedrībai." Valtera mamma taujāta, kā vērtē dēla radošās izpausmes, atzina, ka visnotaļ pozitīvi: "Tas ir labi, ka cilvēki spēj saskatīt skaisto, iespējams, dažreiz arī ikdienišķajā." Lūgta dēlu raksturot, I.Kaņepe zināja teikt, ka Valters ir mērķtiecīgs, ar lielu pacietības rezervi:

"Labsirdīgs. Pie kā jāpiestrādā? Protams, vienmēr var labāk. Bērnībā neizpalika blēņas, bet tās visiem nevar atklāt. Tiesa, viņš nebija no tiem, kurš sagādāja lielas galvassāpes. Viņš bija un ir patstāvīgs, ņemot vērā manu darba režīmu (Ināra ir mediķe – no aut.). Lielas ziepes nesavārija un klases audzinātājs mani patraucēja tikai vienu reizi. Nē, ne par atzinības rakstiem, nedaudz bija pakavētas mācību stundas."

Arī Balvu novada Kultūras pārvaldes kultūras daba vadītāja Iveta Tiltiņa Valteru raksturo kā ļoti labsirdīgu jauniešu, kurš zina savu mērķi dzīvē: "Mani ļoti uzrunāja kaķu bildes, iespējams, tāpēc, ka pašai mājās ir četri kaķi. Tāpat patik neierastāks krāsu salikums dabasskatos. Valteram novēlu turpināt attīstīt talantu un spēt atļināt vairāk laiku hobiem." Izstādes apmeklētāja Agnese Puļča, vērtējot Valtera fotogrāfijas, uzsvēra, ka fotogrāfs spēj atrast īstos leņķus un skatpunktus, lai bilde būtu skaista un baudāma: "Mani uzrunā saullēkti un saulrieti Balvu ezerā. Ļoti skaistas ir ziemas bildes. Novēlu būt tikpat radošam, kā līdz šim." Jautāta, vai nemulsina izstādes nosaukums "Fotogrāfijas", Agnese atsmaidīja, pavēstot, ka šis nosaukums pasaka visu un neko. "Konkrēts un vīrišķs nosaukums," viņa piebilda.

Pirmās fotogrāfiju izstādes autors Valters Kaņepe, spriežot par nākotnes plāniem, telefonā sarunā atzina, ka turpinās savu aizraušanos, un cer, ka vienreiz gadā iepriecinās arī sabiedrību: "Aicinu arī citus cilvēkus dalīties ar fotogrāfijām kaut vai sociālajos tīklos. Pats plānoju pievērsties arhitektūras fotografēšanai, protams, neizpaliks arī daba un dzīvnieki."

Īsziņas

Pirmo reizi atzīmēs Rakstnieku dienu

Eiropas Komisija (EK) 27.martā uzsāk jaunu iniciatīvu – Eiropas Rakstnieku dienu, kuras mērķis ir veicināt interesi par grāmatu lasīšanu, īpaši jauniešu vidū, kā arī atklāt Eiropas valodu un literatūras daudzveidību. Eiropas Rakstnieku diena turpmāk notiks katru gadu marta pēdējā pirmdienā. Iniciatīva izveidota, lai atklātu skolēniem, ka literatūra var būt viens no veidiem, lai iepazītu Eiropas kultūras bagātību.

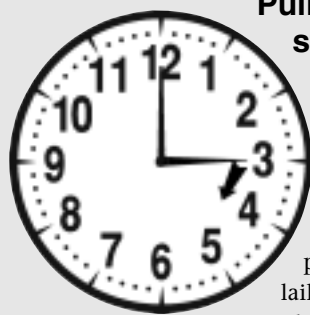
Var pieteikties

Līdz 30.aprīlim var pieteikties Balvu novada pašvaldības līdzfinansējumam daudzdzīvokļu dzīvojamo māju energoefektivitātes pasākumu veikšanai un piesaistīto zemesgabalu labiekārtošanai.

Nākamajā Adugumā

● **Pulkā eimu, pulkā teku**
Bērnu folkloras svētki
Vēršukalnā

● **Kaķi krīt uz četrām**
Iestudē lugu un gatavojas
skatei

Pulkstenis jāpagriež vienu stundu uz priekšu

Latvijā pāreja uz vasaras laiku notiks šā gada 26.martā plkst. 03.00 (naktī no sestdienas uz svētdienu), pulksteņa rādītājus pagriežot vienu stundu uz priekšu. Tā kā Eiropas Savienības līmenī vienots redzējums par jauniem nosacījumiem attiecībā uz laika maiņu divas reizes gadā vēl nav panākts, šobrīd joprojām ir spēkā iepriekš apstiprinātā kārtība – vasaras laiks Latvijā ir spēkā no marta pēdējās svētdienas līdz oktobra pēdējai svētdienai. Līdz ar to vasaras laiks šogad būs spēkā līdz 29.oktobrim.

Nedēļas jautājums

Kad pēdējoreiz apmeklējāt teātra izrādi?

Ingrīda Zinkovska

VINETA ZELTKALNE no Kubuliem:

– Pēdējo reizi teātra pasākumu apmeklēju 17.martā Kubulu kultūras namā, kur skatījos amatieru teātra skečus. Vēl 8.martā biju uz Gulbenes improvizācijas teātri. Domāju, ka Balvos profesionāla teātra izrāde būtu nepieciešama reizi pusgadā. Gribētos, lai amatierkollektīvi iestudē arī nopietnākas izrādes un skečus. Ja konkrētā gadā svinamas lielmeistaru jubilejas: Blaumanis, Ziedonis, Rainis..., tad mēģinām kaut nelielus skečus iestudēt no jubiliāru darbiem. Vēl priecātos, ja Balvu novadā izveidotos viens improvizācijas teātris. Kādreiz ļoti daudz apmeklēju izrādes, tagad, pirms eju, rūpīgi izlasu izrādes aprakstu. Ja uzrunā – dodos, ja nē, tad neeju. Patik Balvu Neredzīgo biedrības iestudētie teātra uzvedumi. Tie ir ar dziļu domu.

VIJA LOČMELE no Baltinavas: – Profesionāla teātra izrādi neesmu apmeklējusi ļoti sen, izņemot vietējā amatieru teātra "Palādas" izrādes, kas notiek vietējā kultūras namā vai brīvdabas estrādē. Kādreiz mēs, tāds pulciņš vietējo, kam interesēja teātris un citi kultūras pasākumi, braucām pat uz Rīgu. Bet tie bija citi laiki. Tad bijām kolektīvs, tagad strādāju viena pati.

Pirms kovida arī bija nopirkta biļete, bet izrādes atcēla, naudu atmaksāja. Tā šie gadi aizgājuši pa tukšo. Tagad arī jādomā, ko var atļauties un ko nē, jo biļetes ir dārgas un ceļš arī.

ANNA KRIVIŠA no Bērzpils: –

Šonedēļ atrodos kursos Rīgā un, tā kā radniece nopirkusi biļeti uz teātra izrādi "Kam no vaļiem bail", domāju, ka vismaz vienu profesionāla teātra izrādi apmeklēšu. Citādi vairāk sanāk skatīties izrādes, ko uz Bērzpili atved amatieru teātri. Nesen pie mums viesojās Dekšāru amatieru teātris ar izrādi "Preilenīte" Ērikas Bozovičas iestudējumā. Man patīk skatīties uz viņu aktieriem, kas ir raksturotu tēlotāji, nevis standarta spēlētāji. Izrāde "Kam no vaļiem bail" ir komēdija. Smagā atmosfēra saistībā ar Ukrainas kara notikumiem ir nomākusi, gribas no tā visa mazliet atslēgties, nedomāt un pasmaidīt.

JĀNIS LOČMELIS no Balviem: –

Ja godīgi, neesmu no tiem aktīvākajiem teātra apmeklētājiem, jo, kad gribēju apmeklēt kādu teātra izrādi, man pašam bija pasākumi, jo esmu muzikants. Ja man piektdiena un sestdiena bija aizņemtas spēlējot, tad svētdien laiks it kā būtu, bet gribas atpūsties. Tādēļ nebiju arbiests, lai vērtētu – apmeklēt teātri ir labi vai slikti. Ir tādi, kam teātris ir sirdslieta. No pēdējām izrādēm, šķiet, esmu skatījis Balvu Tautas teātra un "Palādu" izrādes. Arī Andrim Baltacim bija monoizrāde, kas reizē bija arī koncerts.

OKSANA POPOVIČA no Balviem: –

Ļoti sen neesmu bijusi, lai gan teātris man ļoti patīk. Labprāt gribētu, lai man dzimšanas dienā uzdāvina biļeti uz teātri. Lidz šim vairāk esmu apmeklējusi koncertus, teātra izrādes apmeklēt nav sanācis, lielākoties organizatorisku jautājumu dēļ. Biju plānojis apmeklēt Siguldas teātra izrādi Balvos, bet... izrāde nenotika.

MANA NEDĒĻA

Šī nedēļa īpaši aizrit to notikumu kontekstā, kas saistīti ar savulaik politiski represētajiem. Šodien piedalīšos Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienai veltītajos atceres pasākumos Balvu novadā, bet šo otrdien devos uz "Latvijas Politiski represēto apvienības" ikgadējo konferenci Rīgā. Tajā pieņemām rezolūciju "Vienoti Latvijai!", aicinot tautu būt vienotāki, vairāk novērtēt savas valsts neatkarību, aktīvāk izmantot pilsoņa tiesības un pildīt savus pienākumus. Saņemām arī Dzintras Gekas grāmatu "Mātes Sibīrijā" par 1941.gada 14.jūnija deportācijām, kā arī skatījām citus jautājumus. Diemžēl šogad valdība biedrībai piešķirusi krietni mazāku finansējumu piemiņas vietu sakārtošanai, nekā tas bijis iepriekš. Uzskatu, ka jāsakārto arī jautājums, kā tiek izmaksāti pabalsti politiski represētajiem un nacionālās pretošanās kustības dalībniekiem. Šobrīd katra pašvaldība, ņemot vērā savas iespējas, šo jautājumu lemj atsevišķi, līdz ar to atšķiras pabalstu izmaksas biežums un apjoms. Vajadzētu izstrādāt vienotu kārtību, un pabalsti būtu jāizmaksā valdībai. Savukārt pārējās dienas pārsvarā pavada mājas solī. Viss atkarīgs no veselības, bet priecājos par katru dienu un par katru skaisto gadalaiku. Protams, ikdienā liels prieks ir mani trīs bērni un pieci mazmazbērni.

ĀRIJA TIHOMIROVA, "Latvijas Politiski represēto apvienības" Balvu novada priekšsēdētāja

No vēstulēm

Ar kādām vīzijām mums dzīvot tālāk?

14.martā Balvu muižas apbūves un tai piegulošo teritoriju apstādījumu un publisko ārtelpu attīstības tematiskā plānojuma prezentācijas sanāksme ilga vairāk nekā trīs stundas. Prezentācijā stāstīja par tūrisma attīstību, kā arī par bērnu rotaļu laukumiem, bet izpalika redzējums, kas paredzēts pensionāriem. Visertākais pensionāriem šobrīd ir Balvu skvērs. Ir liels jautājums par jaunu gājēju celiņu iespējamo izveidi ar grants un šķembu segumiem. Vecāka gadagājuma cilvēkiem, kuri pārvietojas ar spieķi rokās vai stumjamajiem ratiņiem, tas ir milzīgs un nereti nepārvarams šķērslis. Būs liela varbūtība nokrist, turklāt neveiksmīgi. Plānotie celiņi pilsētas parkā atgādina labirintu – ej nu uzmini, kur iet? Cik reāla ir specifiskā ideja par tuneli zem tilta un citās vietās, turklāt tur atrodas ļoti daudzas pazemes komunikācijas. Ideja ielu uz Steķentavu novirzīt malā izskatās kā romānā "Mirusās dvēseles". Tilts renovēts 2005.gadā. Dīvains ir piedāvājums nojaukt estrādi parkā un būvēt to Jaunatnes parkā. Tāpat izbrīnu rada diža nākotne parkā, kas eksistē jau ļoti sen. Savulaik tur izbūvēta ūdens noteces sistēma no laukakmeņiem. Tāda pati notece bija izveidota pie bijušā piena kombināta. Slēpošanas un slidināšanās kalniņš joprojām atrodas Jaunatnes parkā iepretim bijušajam ugunsdzēsēju depo. Ja tur būs estrāde, tad nepieciešama grunts izpēte, jo tur teritorija regulāri applūst. Spilgts piemērs ir mājas Ezera

ielas galā, kur, tās būvējot, neizpalika bridinājums necelt tās augstākas par trim stāviem. Ar kādu svaru jāreķinās, ja būs jaunu estrādi? Šai teritorijā atrodas elektrolīnija, arī kanalizācijas akas, kas savienotas ar attīrīšanas staciju. Interesanti būs raudzīties, kā uz estrādes gozēsies zalkši, kas bez problēmām vairojas ezermalā. Jau trīs gadus čūskas apciemo arī daudzdzīvokļu māju iemītniekus. Būtu jāizpēta otrs ezers, kur ir sapropelis ar cinka piemaisījumu. Šāds jautājums būtu jāuzdod zinātniekiem. Jahtas tur cauri neizbrauks. Idejai pārnest ceļu uz Steķentavu kategoriski nepiekrītu. Tur ir liels un stiprs vējš. Atceros, kā mani ar draudzeni vējš tur svaidīja šurpu turpu, kaut gan turējāmies kopā. Divdesmitā gadsimta trīsdesmitajos gados komponists Ādolfs Skulte, strādādams skolā, sacerēja simfonisku poēmu "Viļņi". Iedvesmu viņš guva, raugoties uz vētru Balvu ezerā. Ir saglabājusies fotogrāfija, kurā viņš redzams, stāvot ezera krastā laikā, kad vējš cenšas noraut mēteli. Vēji gausāki nekļūst! Runājot par plānotajiem tūrisma objektiem un kempingiem, to ir pārāk daudz.

dažādi noteikumi un prasības. Pelnupē plānots izbūvēt gaisa celiņu-tiltiņu. Atcerēsimies, ka agrāk tur atradās šautuve. Nebūtu slikti tur izbūvēt slēgta tipa šautuvi, kur trenēties medniekiem un skolēniem, kuri apgūst militārās mācības programmu. Tas būtu noderīgi it visiem. Tāpat tur pietiek vietas slēpošanas trašu izveidei. Nav padomāts par vietu, kur veikt jauno autovadītāju apmācību. Šobrīd tā nereti notiek bijušā sadzīves pakalpojumu kombināta teritorijā. Lāča dārzā paredzēts veidot "Ābolu māju". Plānota šķūniņu nojaukšana Brīvības ielā 59 un 59a. Neviens vārds nav atrodas par pirmo skolu Balvos, kuru atvēra 1863.gadā. Tā ir garena māja aiz veikala "Rimi". Piedāvāta jauna vīzija veikalam "Rimi", kur ieeja būtu no otras puses. Savukārt autobusu pieturas vieta būtu tagadējā automašīnu stāvvietā. Tas nozīmē, ka mums 24 stundas diennaktī būs jāelpo netīrs gaiss, nerunājot par troksni. Uz jautājumu, cik šobrīd ir iedzīvotāju Balvos, atbilde bija neskaidra. Tiek prognozēts, ka 21.gadsimta beigās Latvijā dzīvos pusmiljons iedzīvotāju. Cik no tiem Balvos? No kādiem līdzekļiem īstenos šīs vīzijas? Darba grupa, protams, izdarījusi milzīgu darbu, tomēr neizpaliek jautājums, cik reāli ir īstenot šīs vīzijas dzīvē? 400 aptaujātie nav vairākums. Publiskai apspriešanai noteikti ir jāturpinās...

TAMĀRA MITJUŠINA

P.S. Priekšlikumus pašvaldībā var iesniegt līdz 14.aprīlim.

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

Automātiskais atbildētājs
64520961

Hallo!

"Kā, neizejot no mājām vai dzīvokļa, var zināt, ka sācies pavasaris? Ne jau pēc tā, ka pa logu spoži spīd saulīte un koku zarus jēstī ķerc vārns. Neuzminēsiēt! Par to, ka sācies pavasaris, var uzzināt no sociālajiem tīkļiem. Visi, kam vien nav slinkums, steidz fotografēt bedrainos ceļus un ielas, paužot savu sašutumu. It kā bedres nebūtu redzējuši! It kā uz ceļiem un ielām tās veidotos pirmo gadu! Vienas un tās pašas bildes sociālajos tīkļos atkārtojas gadu no gada. Nu kā nav apnicis! Zeme taču atkūst, tiek izdangāta. Ja remontēs, tad saremontēs arī bez bildēm. Ieteiktu pavasarī braukt lēnāk un celties agrāk, ja gai-

da šāds ceļš, nevis cepties sociālajos tīkļos. No tā tāpat nevienam labāk nepaliek. Apnicis," savu viedokli puda kāda iedzīvotāja.

"Tagad demontē pieminekļus ar padomju simboliem, arī pieminekļus cilvēkiem, kas aktīvi atbalstījuši padomju varu, pārdēvē ielas un vietas, kas atgādina par imperiālisma lielvalsti daudz senākos laikos. Prātā nāk stāsts par to, kā Medņevu pārdēvēja par Semenovu, it kā atjaunojot Medņevas pagasta centra seno nosaukumu, kāds tas bijis muižnieku laikos, kad šī vieta piederējusi kādam muižkungam Semenovam vai Semjo-

novam. Vai nebūtu laiks atgriezt latvisko nosaukumu Medņeva vai Vidučī? Citādi tagad ir Medņevas pagasts, kura centrs atrodas Semenovā, bet skola, kas atrodas pagasta centrā – Vidučū. Tā ir ar tām pārmaiņām," secina Medņevas pagasta iedzīvotāja.

Piezvanot redakcijai, kāda lasītāja bridināja neaicināt savu draugu lokā Facebook nepazīstamus cilvēkus, pat ar latviešu uzvārdiem. Apstiprinot kādas sievietes uzaicinājumu, lasītāja saņēma vēstuli ar piedāvājumu izmantot ātro kredītu. Labi, ka tā!

Saruna ar represēto ģimenes pēcteci

Gadi skrien, atmiņas paliek

Ingrīda Zinkovska

Nelieli notikumi reizēm paver atmiņu slūžas, kas saistītas ne vien ar aizvadītiem gadiem, bet pat cilvēka mūža gājumu. Arī februārī akcijas “Izbaudi ziemu Ziemeļlatgalē” laikā notikušais pārgājiens uz Paegļu salu Blauzgovas purvā licis atcerēties baidos Otrā pasaules kara un pēckara gadu notikumus Boldānu ģimenei Briežuciema pagasta Aussolas ciemā, sasaistot tos ar mūsdienu ģeopolitisko situāciju. Zemnieku saimniecības “Papardes” īpašnieks JĀNIS BOLDĀNS ir Staņislava Boldāna dēls, kurš tika notiesāts par nepakļaušanos padomju varai, bet viņa māte ar māsām un brāli izsūtīti uz Sibīriju. Pēc ieslodzījuma uz Sibīriju nosūtīts arī Staņislavs.

Vai tēvs par tiem notikumiem Jums stāstīja?

– Jā, tēvs man stāstīja tos notikumus, kad es jau gāju skolā, – kā notika saņemšana gūstā bunkurā, mazliet par dzīvi cietumā un Sibīrijā. Vācu armijā viņu neiesauca, jo bija par jaunu, bet 1944.gadā tēvu un vairākus citus puīšus mobilizēja Sarkanajā armijā. Viņi jau soļoja ierindā privātajās drēbēs uz Rēzekni caur Bērzpili. Mans tēvs un citi puīši, kas sarunājušies, pamukuši no ierindas un atnākuši uz mājām. Cik sapratu, tas bija rudens, ražas laiks. Tēvs slēpies, maskējies sieviešu drēbēs, palīdzējis ģimenei saimniecības darbos, jo bijis vecākais vīrietis ģimenē, tā kā viņa tēvs jau bija miris. Tie vecākie puīši, ar ko viņš kopā aizbēga no ierindas, bija izrakuši bunkuru Paegļu salā, Blauzgovas purvā, kur gribēja pārļaut kara gadus, un pierunāja tēvu piebiedroties viņiem. Tanī vakarā, kad tēvs bija devies pie viņiem, nodevības rezultātā, precīzu ziņu gan nav, krievu karavīri naktī ielenca slēpni, sāka to apšaudīt, iemeta bunkurā granātu. Divus no puīšiem nošāva uz vietas, trīs arestēja un notiesāja. Pēc soda izciešanas tēvu nosūtīja uz Omskas apgabalu Sibīrijā, kur jau atradās viņa 1945.gada martā deportētā ģimene – māte ar četriem pārējiem bērniem. Tēvs ar ģimeni atgriezās Latvijā, dzīvoja tēva, vectēva mājās. Nodibināja ģimeni, strādāja sovhozā par celtniecības brigādes vadītāju, mūžībā aizgāja 84 gadu vecumā, ar viena gada starpību ar māti.

Vai esat apmeklējis arī vietu purvā, kurā atradās liktenīgais bunkurs?

– Jā, tēvs mani aizveda uz to vietu, kad biju padsmiņnieka gados. Viena bunkura vietā tur jau bija bedre. Viena kapa vietniņa tur arī bija, kur tā redzama arī tagad. Pēdējā ekspedīcijā uz bunkura vietu, ko organizēja Baltinavas muzejs, tā dalībnieki aiznesa un uzstādīja tur uz kapa jaunu krustiņu. Arī mana dzīvesbiedre Jugita piedalījās šajā ekspedīcijā, kur pieminēja nošautos un godināja viņu piemiņu. Pēc pašu iniciatīvas ar ģimeni apmeklējām arī nacionālo partizānu piemiņas vietu Stompaku purvā (pēc pirmo bunkuru atjaunošanas). Par kara un pēckara gados piedzīvoto tēvs tika runājis ar Pēteri Keišu, kurš apkopja vietējo cilvēku atmiņas. Kad to laiku vēstures faktus apkopja vietējā skolotāja Valentīna Kaša, tēvs jau bija miris. Atmiņās dalījās māsiņa, par to, ko zināju, arī es.

Kādas atmiņas par tēvu esat saglabājis?

– Tēvs prata galdnieka darbus. Kopš bērnības, lauku cilvēks būdams, viņš strādāja arī visus lauku darbus. Makšķernieks bija, brīvajā laikā viņam patika aizbraukt uz tuvākajiem ezeriem. Labas atmiņas ģimenē saglabājušās par vectēvu, kurš arī bija labs galdnieks un dārznieks. Pēc tēva stāstītā, viņš ar āboliem braucis tirgoties uz tirdziņu Baltinavā. Dažas viņa stādītās ābeles vēl joprojām aug, zaļo, zied un dod ražu, – saglabājušās divas ābolu šķirnes ‘Antonovka’ un ‘Grāvenšteins’, kas ir rudens āboli, turklāt ļoti garšīgi. Paši arī esam iestādījuši jaunu ābeļdārzu.

Turpinat dzīvot ar tēva un vectēva pārlicību, ka arī Jūsu vieta ir Latvijas laukos, ka nedrīkst atstāt zemi, par ko tuvinieki samaksājuši ar Sibīrijā pavadītiem gadiem?

– Bez skajiem vārdiem, bet – jā. Pēc Briežuciema pamatskolas devos mācīties uz Aizkraukles arodskolu, kur apguvu galdnieka–namdara profesiju. Atgriezies dzimtajā pusē, deviņdesmitajos gados nodibināju zemnieku saimniecību ar nelielu hektāru skaitu, kaut ko mēģinājām darīt. Lielāka attīstība sākās pēc 2004.gada, kad Latvija iestājās Eiropas Savienībā. Tad arī sākās plašāka saimniekošana. Pabeidzu lauksaimniecības kursu, kas ļāva saņemt ES atbalstu. Pārējās zināšanas tiek iegūtas kursu un citas informācijas rezultātā. Galvenā

Foto - A. Kirsanovs

Savas mājas pagalmā. “Papardes” atrodas uzkalniņā, no kura paveras skaists skats uz apkārtni. Netālu no mājām atrodas arī purvs, kur, izraktā bunkurā, kara pēdējos gados no iesaukšanas Sarkanajā armijā slēpās Jāņa Boldāna (attēlā) tēvs. “Papardes” apvieno sevī gan seno māju auru, gan liecina par mūsdienu dzīves ritmu.

saimnieciskā darbība ir graudkopība. Strādājam ar bioloģiskajām metodēm un audzējam graudus. Mēģinām arī sniegt dažāda veida pakalpojumus ar esošo tehniku, kas pieder saimniecībai, – bioloģiskajām saimniecībām piedāvājam kaltēt graudus, kombaina pakalpojumus, visu, kas saistīts ar lauksaimniecību. Nedaudz nodarbojamies arī ar mežizstrādi un šķeldas ražošanu. Tagad arī atbrīvojam laukus no krūmiem, lai iegūtu papildu platības saimniekošanai, kā to dara lielākā daļa zemnieku saimniecību. Zemnieku saimniecības tehniskā bāze atrodas Baltinavā, bet sējumu platības – gan Briežuciema pagasta Aussolas ciemā, kur atrodas dzimtais mājas, gan Baltinavas un Tilžas pagastos. Saimniecībai un mājām vārdu “Papardes” deva vectēvs. Tādu to arī esam saglabājuši.

“Papardes” atrodas skaistā vietā, turklāt ir ne vien sakoptas, bet atjaunotas. Vai palīdz no tēva un vectēva mantotās prasmes, vai arodskolā apgūtais namdara arod?

– Jādomā – gan viens, gan otrs. Pilnīgi visu viens nevar izdarīt, palīgi būvniecības darbos bija, bet plānoju pats. Namdara un galdnieka profesiju apguvu skolā, bet tagad plaša informācija ir pieejama arī internetā. Jebkura veida atjaunošana vai pielāgošana būvniecībā, kā zināms, prasa vairāk līdzekļu un laika, nekā jaunās ēkas celtniecība. Daudz ko iespējams vēl pirms lielajiem ģeopolitiskajiem satricinājumiem un cenu celšanās. Tagad katram uzņēmējam savas saimniekošanas prasmes jāizvērtē, jāmaina un jāplāno citādi, lai līdzekļi atliktu ne tikai izdzīvošanai, bet arī attīstībai.

Vai karš Ukrainā Jūs pārsteidza?

– Protams, pārsteidza. Izskatās, ka Krievija nav mainījies kopš Otrā pasaules kara vai pat agrāk. Nav mainījusi savu politiku. Arī agresīvās metodes palikušas tās pašas, ko pielietoja pret okupēto valsti iedzīvotājiem, tostarp arī Latvijā. Skaidrs, ka cilvēka dzīvība Krievijā nav vērtē, arī tur, kur viņi iet un karo. Uzskatu, ka arī karā ir sava kultūra, sava attieksme pret karavīriem – gan saviem, gan pretinieka. Krievijai nav svarīgs cilvēks, līdz ar to viņi nodara arī lielu postu valstī, kur ielauzušies. Ļoti ceru, ka mums kopīgiem spēkiem izdosies panākt Ukrainas uzvaru šajā karā ar Krieviju. Eiropas Savienības valstīm vēl ciešāk jāapvienojas, lai ar visu NATO valstu atbalstu ienaids tiktu padzīts aiz Ukrainas robežām.

Foto - no personīgā arhīva

Vecāki kāzu dienā. Jāņa Boldāna tēvs Staņislavs Boldāns pēc atgriešanās no Sibīrijas apprecējās 36 gadu vecumā ar vietējo Briežuciema pagasta iedzīvotāju. Jāņa māte Tatjana bija čakla rokdarbniece – gan tamborēja, gan šuva. “Atceros, ka pie mātes gan kaimiņienes, gan citas sievietes nāca šūt kleitas,” saka Jānis.

Esat dzimis un mācījies vēl padomju laikā. Vai sanāca dienēt vienas vai otras valsts armijā?

– Nē, neesmu dienējis ne padomju, ne atjaunotās Latvijas armijā. Kad Latvijas armija formējās, mani vecāki jau bija pensionāri, un es, kā vienīgais bērns ģimenē, biju aprūpējais, tādēļ mani neiesauca. Mēs sākām saimniekot, saimniecības attīstībai tika ņemti kredīti, pirktā tehnika. Tad likumdošana pamainījās, un man pienāca pavēste par iesaukšanu obligātajā dienestā. Braucu un skaidroju situāciju, ka pa šiem gadiem, kad man it kā vajadzēja dienēt, esmu iesācis saimniekot, uzņēmis kredītsaistības, un iesaukšana dienestā manu iesāktu saimniecisko darbību var novest bankrotā. Mani uzklaušīja un saprata, un no dienesta armijā atbrīvoja. Taču tas nenozīmē, ka esmu pret obligāto karadienestu kā tādu.

Tagad Latvijā atkal runā par obligātā militārā dienesta atjaunošanu. Kāds ir Jūsu viedoklis šajā jautājumā?

– Es pilnībā atbalstu obligāto militāro dienestu, tikai ļoti pārdomātu, lai dienestā pavadītais laiks ir efektīvs. Kad Latvija atgūva neatkarību, no saviem vienaudžiem, kuri dienēja Latvijas armijā, sapratu, ka ne vienmēr dienestā pavadītais laiks izmantots lietderīgi. Manuprāt, tagad jauniešiem būtu vērtīgi iegūt militārās zināšanas, jo militārā tehnika ir ļoti mainījusies, un rīkoties ar šo tehniku būtu jāiemācās. Tas noteikti valstī jāpārdomā, lai saistībā ar dienestu neciestu jauniešu izglītība.

Vai ģimenē arī ir kāds potenciālais karavīrs?

– Mūsu ģimenē ir četras atvases – dēls un trīs meitas. Vecākie bērni, dēls un meita, studē Jelgavā, bet divas jaunākās meitas (deviņus un piecus gadus vecas) apmeklē Baltinavas izglītības iestādes. Dēls Jelgavā iegūst lauksaimnieka izglītību, papildus pēc paša izvēles apgūst arī papildus programmas. Tādēļ visas izvēles, tāpat kā izvēle atgriezties laukos, ir un paliek viņa paša ziņā.

Jūs var redzēt starp amatierteātra “Palādas” aktieriem. Kam vēl veltāt savu brīvo laiku?

– Deviņdesmitajos gados biju mednieks, tad bija pārtraukums. Pirms gada mani atkal uzņēma “Vientuļo vilku” mednieku kolektīvā. Pamazām mediju. Teju divdesmit gadus darbojos arī amatierteātri “Palādas”. Stipri vairāk citam laika neatliek, jo ir ģimene, un darba laukos pietiek.

Ekoskolu Ziemas forums

Salabo pasauli!

Ingrīda Zinkovska

Valmierā norisinājās Vides izglītības fonda organizētais Ekoskolu Ziemas forums, kur pulcējās vairāk nekā 230 jaunieši un pedagogi no Latvijas Ekoskolām. Ekoskolu Ziemas forumā trīs dienu garumā norisinājās ar vides aizsardzību un izglītību saistītās apmācības un praktiskās nodarbības, diskusijas. Tika pievērsta uzmanība klimata pārmaiņām, aprītes ekonomikai, ilgtspējīgai mobilitātei un pārtikas sistēmām.

Eko Dziesmu svētki

No Balvu novada izglītības iestādēm ziemas Eko forumā Valmierā piedalījās Stacijas pamatskolas audzēknes Krista Galla, Daniela Romanovska un skolas direktore Ruta Bukša, no Balvu Valsts ģimnāzijas – Sindija Raibekaze, Sanija Skalova, Anete Zakarīte un Esmeralda Trivole, – divas no viņām forumā veica brīvprātīgo pienākumus. Ekoskolu forumi notiek divas reizes gadā – ziemā un vasarā. Jau tagad Latvijas skolas aicinātas pieteikties organizēt Ekoskolu vasaras forumu, kas tradicionāli notiek augusta beigās. Protams, tas ir liels organizatorisks darbs, gluži kā Dziesmu svētki. Eko forumos visi guļ klasēs uz grīdām. Covid pandēmijas laikā forumi nenotika, tādēļ Valmierā bija pārstāvētas daudzas skolas no Vidzemes, Kurzemes. Latgalē Ekoskolu ir ļoti maz, jo, iespējams, dzīvojam dabiskā vidē un par ekoloģijas problēmām tik daudz nesatraucamies. “Man patīk šie forumi jauniešu dēļ, jo tieši jaunatnei jābūt saprast globālās problēmas, par ko runā, diskutē un kam meklē risinājumus visā pasaulē. Pati par to esmu diezgan daudz mācījusies un zinu, bet viņiem tās lietas ir pasvešas. Eko forumos mūsu jaunieši tiek ar vienaudžiem no visas Latvijas, iepazīstas, viņiem notiek diskusijas jeb, kā tagad moderni saka, hakatoni, izglītojošas nodarbības, kur viņi gūst redzējumu, kā globālās problēmas nākotnē varētu novērst ar mazām darbībām ikdienā. Viņiem ir izklaides programma, jauniešu saliedēšanas pasākumi, kas pēc smagā Covid laika nav mazsvarīgi,” secina direktore. Viņa priecājas, ka mūsu bērni ir aktīvi.

Neatšķir egli no priedes

Pārdomājot forumā dzirdēto, R.Bukša nonākusi pie secinājuma, ka Stacijas pamatskolas bērniem daudz kas nav jaunums, jo laukos cilvēki dzīvo iespējami ekoloģiski. Taču forumā tas izvirzīts par vienu no galvenajiem klimatisko pārmaiņu risinājumiem, – skolas pusdienu galdam vismaz kaut ko izaudzēt pašiem. Stacijas skola to jau dara vairākus gadu desmitus. Varbūt ar katru gadu mazāk, bet katru gadu kaut ko izaudzē, kamēr citas skolas raksta projektus, meklē resursus, kā iekārtot kaut vienu dobīti. “Skolai ir 0,5 hektāri zemes, un mēs nezinām, ko vēl iesēt,” smejas direktore. Līdzīgi ir arī ar ūdeni, kas citviet pasaulē ir liela problēma, bet pie mums šajās vietās nav visām peļķēm, vienīgi tā iegūšanai patērējam citus resursus.

Šogad Ekoskolām aktuāla ir programmas sadaļa – bioloģiskā daudzveidība. Un laukos visa pietiek – tik daudz augu, sākot ar lielajiem kokiem un beidzot ar to, kas aug diķi un rāpo krūmos. “Šogad mūsu mērķis ir veikt uzskaiti, jo mūsdienu bērni varbūt narcisi pazīst, bet par pārējo šaubos. Tādēļ šogad mūsu mērķis ir veikt skolas apkārtnē augošu augu kartēšanu, – tanī stūrī aug tas, pie tās sienas – tas, jo mūsdienu bērni neatšķir egli no priedes. Nav saiknes ar dzīvi, jo viss notiek telefonā,” secina R.Bukša.

Ateroties EKO forumu, noteikti der pieminēt dalībnieku ēdināšanu, – jauniešus baroja četras reizes dienā, ļoti garšīgi, bet ēdienkartē nebija gaļas produktu. Tur nu jābūt profesionālam pavāram! Jo tikai ūdenī novārītus rīsus neviens neēdīs. Ja tiem pievieno saceptus burkānus un sīpolus, tad cita lieta! Pasniedza ceptus kabačus. “Okei, saprotu, ka visi vasarā cepam kabačus un visiem tie vairāk vai mazāk garšo, bet, ja tos pasniedz februārī, tad kurš mani pārliecinās, ka to izaudzēšanai un atgādāšanai uz Latviju ir patērēts mazāk dabas resursu, kā gaļas lopa izaudzēšanai?!” spriež Eko foruma dalībniece.

Vafeles pret baterijām

Balvu Valsts ģimnāzijas audzēkne Sindija Raibekaze Eko forumā saklausīto un uzzināto saista ar tiem mazajiem darbiņiem, ko vides labā veic skolā un savā ģimenē. Viņa teic: “Jau trešo gadu darbojos skolas Eko pulciņā, kur aktīvi

Stacijas pamatskolas pārstāves. Stacijas pamatskola jau daudzus gadus godam nes Ekoskolas vārdu. Pasākumā Valmierā skolu pārstāvēja skolas direktore Ruta Bukša un divas jaunietes – Krista Galla un Daniela Romanovska.

Ekoskolu Ziemas foruma dalībnieces no Balviem. Balvu Valsts ģimnāziju forumā pārstāvēja Esmeralda Trivole, Sindija Raibekaze, Sanija Skalova un Anete Zakarīte. “Lai dzīvo ūdens!” liecina pudele meiteņu rokās. Divas no viņām veica brīvprātīgo pienākumus.

cenšamies izmainīt uz labu mazas lietiņas. Ziemassvētkos, piemēram, darinājām videi draudzīgus eglītes dekorus no sodas, cietes un ūdens, izmantojot pašu gatavotās formiņas. Tie bija ne tikai videi draudzīgi, bet arī skaisti. Darbnīcā iesaistījām arī citus skolēnus. Stādām, audzējam un pavairojam kaktusus un sukulentus, ko dāvinām citiem skolēniem. Kad rudenī ģimnāzijā notika novada Ekoskolu forums, katram tās dalībniekam par piedalīšanos uzdāvinājām kaktusu. Visi aizbrauca mājās ar kaktusiem. Vācam makulatūru, izdevās mums bateriju vākšanas akcija, kurā savācām vairāk nekā simt kilogramu bateriju. Tos, kuri akcijas dienā atnesa baterijas, cienājām ar pašu ceptām, vegāniskām vafelēm no vietējā ražotāja miltiem un citām augu valsts sastāvdaļām. Ļoti daudz vajadzēja cept. Arī Eko forumā, kas notika Valmierā, mūsu grupa izvēlējās tēmu par ilgtspējīgu pārtiku.” Turpinot to, Sindija atzīst, ka šķietis nedaudz dīvaini dzirdēt rosinājumu skolēniem pašiem izaudzēt zaļumus un dārzeņus skolēnu ēdiena dažādošanai, gluži kā padomju laikos. Ģimenē

gan par to cenšas piedomāt – ēst dārzeņus, ko paši izaudzē savā dārzā. Sindija vecākiem atgādina arī par citām lietiņām – par atkritumu šķirošanu, par to, ka, ejot uz veikalu, ieteicams ņemt līdzī daudzkārt lietojamu auduma maisiņu, nevis katru reizi no jauna paņemt plastmasas maisiņu. Šogad skolas Eko pulciņā nolemts eksperimentēt ar lupu. Tas ir tāds augs, kas aug siltākās valstīs gluži kā kaktusi. Skolā iesēs tikai auga sēkliņus, bet audzēs katrs savās mājās. Augam izaugot un nobriestot, kas mūsu klimatiskajos apstākļos notiek apmēram septembrī, tam iekšā veidojas šķiedra, kas līdzīga sūklim. Šo sūkli var izmantot, gan ejot dušā, gan kaut ko tīrot un beržot, bet svarīgākais, ka tas ir bioloģiskais atkritums, kas ar laiku noārdās. Lietojot šādu sūklīti, nav jālieto plastmasas sūklji. “Piedaloties Eko forumā, mums bija iespēja noklausīties interesantas lekcijas, ko lasīja lektori no dažādām vides un dabas organizācijām, kas deva ierosmes jauniem izaicinājumiem,” secina Sindija.

Forumā dalībnieki piedalījās akcijā “Salabo pasauli!”, kur uzdevums bija izveidot 2050.gada ideālās pasaules attēlojumu. Jauniešu un pedagogu radītos mākslas darbus par videi draudzīgu un zaļo pasauli var aplūkot jau no 13.marta Vidzemes Augstskolas telpās, sociālajos tīklos un mājaslapā.

Vides izglītības fonda īstenotajā Ekoskolu programmā šobrīd piedalās vairāk nekā 190 izglītības iestādes, tostarp bērnudārzi, skolas, tehnikumi un augstskolas. Ekoskolu programmas pasaulē darbojas 73 valstīs un tajās iesaistījušās 59 000 skolu. Ikviens var brīvi pievienoties Eko saimei.

Labdarības akcija

Labi cilvēki dara labus darbus

Irēna Tušinska

Lai atbalstītu trūkumā nonākušās Latvijas ģimenes, 4.martā Pārtikas banka "Paēdušai Latvijai" un "Rimi" aicināja uz tradicionālo pārtikas paku piepildīšanas akciju. Pirmo reizi ar Balvu Teritoriālās invalīdu biedrības (TIB) gādību šāda akcija notika arī Balvu veikalā "Rimi". Tās laikā Balvos saziņoja 67 pārtikas pakas, kā arī naudu, tādēļ kopumā pie grūtībās nonākušiem novada iedzīvotājiem nonāca 86 pārtikas pakas. Balvu TIB priekšsēdētāja Marija Duļbinska un viņas atbalsta komanda ir gandarīti par novada iedzīvotāju necerēti lielo atsaucību un pateicas visiem ziedotājiem.

Kopumā saziņota 4981 pārtikas paka, no tām 2309 pakas – Rīgā, 1039 – Vidzemē, 564 – Zemgalē, 535 – Kurzemē, 499 – Latgalē un 35 – e-veikalā. "Šī ziema daudziem ir bijusi grūtāka nekā iepriekšējā, taču esam ļoti gandarīti, ka Latvijas sabiedrība ir tik atsaucīga, līdzjūtīga un nepamet līdzcilvēkus grūtībās arī tad, kad pašiem neklājas nemaz tik viegli. No sirds pateicamies katram, kurš nepaliek vienaldzīgs un iesaistās akcijā! Balvos savāktas 67 pārtikas pakas. Tā bija pirmā reize, kad Balvu "Rimi" veikalā tika rīkota pārtikas paku akcija, un rezultāts ir ļoti labs. Liels paldies visiem ziedotājiem! Pacīņas bija bagātīgas un jau ir izdalītas gan ģimenēm ar bērniem, gan senioriem un personām ar invaliditāti," pateicas Pārtikas bankas "Paēdušai Latvijai" vadītāja AGITA KRAUKLE.

Pērk un ziedo. Pircējus aicināja pārtikas pakām iegādāties produktus, kas tik ātri nebojājas – konservus, maizi, putraimusi, eļļu, sāli, cukuru, olas, cepumus utt. Balvenieši un arī pilsētas viesi izrādījās ļoti atsaucīgi. Palīdzību neatteica pat cilvēki ar nelielu rocību.

Foto - no personīgā arhīva

Nedēļu uzrunāja iedzīvotājus

Aktīvi akcijā piedalījās Balvu TIB valdes priekšsēdētāja Marija Duļbinska, kā arī valdes locekļi Terese Gruzdule, Velta Gavrjušenkova, Paula Lukste, Valdis Sērmūks un Tatjana Valujeva. "Iepriekšējos gados no Madonas un Alūksnes kolēģiem bijām dzirdējuši, ka viņi brauc uz Rīgas lielajiem "Rimi" un piedalās Pārtikas bankas akcijās. Arī mēs esam veduši šādas pakas no Rīgas, lai izdalītu mūsu biedrības biedriem, kam ir trūcīgo statusu, kā arī daudz bērnu ģimenēm, kurām, iespējams, nav statusa, bet zinām, ka dzīves apstākļi nav pārticīgi. Pateicoties Paulas Lukstes aktīvai darbībai, esam izveidojuši kontaktus ar Samariešu biedrības vadītājam Rīgā un pagājušā gada beigās parakstījām līgumu par sadarbību. Saskaņojot ar problēmu, ka transporta izdevumi, lai atvestu šīs paciņas no Rīgas, ir ļoti lieli. Nolēmām – tā kā Balvos arī ir "Rimi" veikals, reizi mēnesī mēs varētu ņemt "Rimi" ziedoto pārtiku un izdalīt trūcīgiem iedzīvotājiem, tāpat kā tas notiek Rīgā. Šogad, kad 4.martā visā Latvijā izsludināja šo ziedojumu vākšanas akciju, valdes sēdē nolēmām, ka piedalīsimies akcijā tepat Balvos," pastāstīja Balvu TIB valdes priekšsēdētāja M.DUĻBINSKA. Apzinoties, ka cilvēku skaits, kas vienā dienā apmeklēja Balvu "Rimi" veikalu, nebūs tik liels kā Rīgā, cilvēku pirktspeja arī nav tik liela kā galvaspilsētā, turklāt lauku cilvēki ir atturīgāki, valdes pārstāvji V.Sērmūks, T.Gruzdule un M.Duļbinska nolēma aktīvi informēt pilsētas iedzīvotājus par gaidāmo akciju. Nedēļu pirms tās viņi uzrunāja uzņēmējus, skolotājus, mediķus, veikalniekus, aicinot visus sniegt savu ieguldījumu. "Zenta Mauriņa ir teikusi: – Labestība nevar izmirt, jo Dievs ir nemirstīgs un atklājis labos cilvēkos. Un labiem cilvēkiem patīk darīt labus darbus." Un labs darbs ir palīdzēt grūtībās nonākušiem cilvēkiem. Mums, latviešiem, tas ir raksturīgi. Vienīgi vienmēr gribas palīdzēt tieši stipras gribas cilvēkiem, kuri, saņēmuši atbalstu, turpinās cīnīties, tāpat kā šajā dzīvē cīnāmies mēs visi," uzsvēra M.Duļbinska.

Izvēlējās tos, kam vajag visvairāk

M.Duļbinska atklāj, ka vairums cilvēku labprāt piekrita atbalstīt trūkumcietējus. Vienīgās šaubas, ko viņi pauda, bija – vai saziņotā pārtika nonāks pie īstajiem adresātiem. Tā kā Balvu TIB ir aptuveni 260 biedri, valdes locekļes pavadīja daudzas stundas pie telefona, apzinot katru biedrības biedra dzīves apstākļus, vai viņiem ir nepieciešama palīdzība. "Izveidojām sarakstu, kurā sākumā bija 30 invalīdu biedrības biedri ar trūcīgas personas statusu, bet vēlāk šo sarakstu papildinājām ar daudz bērnu ģimenēm, kurās ir vairāki bērni, kā arī nepilnām ģimenēm, kur bērnu audzina tikai māte," stāsta M.Duļbinska.

Sniegotajā 4.marta sestdienā pirmās trīs stundas, uzrunājot pircējus un aicinot piedalīties akcijā, pavadīja Balvu TIB valdes pārstāvji M.Duļbinska, V.Sērmūks, T.Gruzdule un V.Gavrjušenkova. Šajā laikā viņiem izdevās savākt 60 pilnus pārtikas maisiņus. Pēc tam stafeti pārņēma brīvprātīgās jauniešas Linda un Ieva, kuras līdz pulksten 19 savāca vēl 16 ziedotas pārtikas pakas. "Drosmīgi uzrunājām katru veikala "Rimi" apmeklētāju. Bija tādi, kuri mērķtiecīgi gāja uz akciju.

Vieni no pirmajiem. Spītējot puteni, vieni no pirmajiem sestdienas rītā veikalā "Rimi" ieradās Balvu luterāņu draudzes mācītājs Mārtiņš Vaickovskis kopā ar dēlu (foto).

Bija tādi, kuri par to dzirdēja pirmo reizi. Ziedotāji bija dažāda vecuma cilvēki ne tikai no mūsu novada, ziedoja arī iebraucēji. Visi izturējās ļoti pozitīvi, pirka no sirds – kurš vairāk, kurš mazāk. Visiem šiem cilvēkiem gribu teikt sirsnīgu paldies. Daži ziedoja arī naudu, tādēļ rezultātā iznāca 86 pakas, ko piegādāt mūspuses grūtībās nonākušajiem iedzīvotājiem," gandarījumu pauž M.Duļbinska.

Jau nākamajā dienā, 5.martā, Paula Lukste un Tatjana Valujeva piegādāja pakas iedzīvotājiem. No kopumā sarūpētajām 86 pārtikas pakām 30 nonāca pie Balvu TIB biedriem ar trūcīgā statusu, bet pārējās T.Valujeva un P.Lukste aizveda pansionāta "Balvi" pansionāta dzīvojošajiem vientuļajiem pensionāriem un Daugavpils 73a sociālās mājas un nakts patversmes iedzīvotājiem, kā arī grupu dzīvokļos dzīvojošajiem cilvēkiem ar garīgiem traucējumiem Liepu ielā 2. Reķinot, ka vairumā ģimeņu dzīvo vairāki cilvēki, kopumā ar šo pārtiku tika atbalstīti 140 novada iedzīvotāji. No tiem 16 pakas saņēma daudz bērnu ģimenes (kopumā 67 cilvēki), 47 pakas nonāca pie vientuļajiem pensionāriem, bet pārējās 13 pakas – pie citām grūtībās nonākušajām ģimenēm, – kopumā 26 cilvēkiem. Savukārt 10 pārtikas pakas sadalīt trūcīgajiem invalīdu biedrības biedriem Viļakas pusē uzņēmās valdes locekle Maija Brokāne. "Uzskatu, ka pirmajai reizei rezultāts ir brīnišķīgs. Esmu ļoti gandarīta. Noteikti piedalīsimies arī nākamajā šāda veida akcijā," sola M.Duļbinska.

Akcijas organizatori Balvos. Atbalstot Pārtikas bankas "Paēdušai Latvijai" un "Rimi" kopīgo akciju, iedzīvotāju uzrunāšanā un saziņoto pārtikas paku nodošanā tālāk – grūtībās nonākušiem Balvu teritoriālās invalīdu biedrības biedriem – aktīvi iesaistījās Balvu TIB valdes locekles Terese Gruzdule un Velta Gavrjušenkova (foto). Viņas veikalā, uzrunājot pircējus, pavadīja trīs stundas, bet nedēļu pirms akcijas informēja uzņēmējus, mediķus, skolotājus un citus sabiedrības locekļus par akcijas norisi. Pirmo pārtikas maisu valdes locekļi piepildīja paši.

Izjūt gandarījumu par paveikto

Balvu TIB valdes locekle TERESE GRUZDULE labprāt iesaistījās akcijā, jo vēlējas palīdzēt grūtībās nonākušiem mūspuses iedzīvotājiem: "Valdes sēdē izlēmām, ka jāinformē iedzīvotāji par šādas palīdzības nepieciešamību. Gāja grūti, jo pie katra bija jāaiziet un jāizstāsta. Taču beigu rezultāts iepriecina. Ar gandarījumu vērojām, kā pārtikas grozi pildās un mūsu darbs un aicinājumi tiek novērtēti. Cilvēki pat nāca klāt, lai pateiktu paldies, ka rīkojam šo akciju Balvos. Kaut gan noguru, jo stāvēt nebija viegli, pārņēma liela gandarījuma sajūta par paveikto. Mūsu iedzīvotājiem šādas akcijas ir vajadzīgas. Cilvēki ziedoja labprāt un teica paldies, ka esam to uzņēmies. Uz veikalu atnāca daudz sabiedrībā zināmu cilvēku. Viens no pirmajiem pārtikas maisu ziedoja mācītājs Vaickovskis, kurš atnāca kopā ar dēliņu. Lielu maisu sapirka "San-Tex" vadītājs Egons Strumpe. Ieradās arī novada administrācijas pārstāvji. Ziedoja arī baznīcas ērģelnieks Jānis Budevičs. Kāda ukraiņu ģimene, kas uz veikalu atnāca kopā ar bērniem, paaugstinājās, kam domāta akcija, arī nopirka produktus, lai atbalstītu trūcīgos iedzīvotājus. Ziedoja arī cilvēki, kuri nāca uz autoostu, lai brauktu uz Rīgu. Ziedotāju vidū droši vien bija arī cilvēki, kuri paši nav nemaz tik turīgi, tomēr iesaistījās produktu pirkšanā," priecājas T.Gruzdule un V.Gavrjušenkova. Savukārt M.Duļbinsku ļoti aizkustināja, ka ziedotāji ņēma līdzi bērnus, tādējādi radinot viņus pie līdzjūtības un labdarības. T.Gruzdule neslēpa, ka ne tikai pašas akcijas organizatores jutās gandarītas par paveikto, sirsnīgu pateicību izrādīja arī pārtikas paku saņēmēji: "Daudzi, kuri saņēma pakas, pēc tam piezvanīja un pateica paldies."

Ekspresintervija

Neļaut domām palikt pelēkām!

DAIGA LOGINA, klientu apkalpošanas speciāliste

Uz kurieni bija labākais pēdējā laika brauciens?

– Laikam par braucienu to īsti nevar nosaukt, taču pirms kāda laika apmeklēju grupas “Musiq” koncertu “Gorā”. Nenožēloju izvēli un iesaku arī citiem šīs grupas koncertus. Ieteiktu vispār apmeklēt “Gorā” koncertus un pasākumus.

Ko noteikti grasāties izdarīt pavasarī?

– Svinēsim bērnu dzimšanas dienas! Meitai 31. martā paliks 4 gadi, dēlam 27. aprīlī būs jau 11 gadi. Pārējās lietas – kā sanāks, jo neko īpaši nēplānoju.

Kādas puķes Jums nevaļadzētu dāvināt, kāpēc?

– Līdz šim neesmu saņēmusi puķes, kas man nepatīktu. Man visi ziedi patīk. Ja nu vienīgi ir puķes ar nepatīkamu smaržu. Vislabāk tomēr patīk ziedošie augi un puķes.

Vai cepat tortes un kad to darāt?

– Diemžēl necepu ne tortes, ne citus konditorejas izstrādājumus. Es to nemāku, tāpēc nedaudz apskaužu tos, kuri to prot un dara. Varu izcept vafeles.

Ko Jums nozīmē izdevusies darbdiena?

– Tā ir darbdiena, piepildīta ar darbiem. Patīk, ja viss rit raiti. Gandarījumu sniedz apziņa, ka izdevies kādam ar savu prasmi palīdzēt. Tas ir liels pluss klientu apkalpošanas procesā.

Kā reaģējat uz dusmīgu cilvēku izteikumiem?

– Gribētos jau teikt, ka nereaģēju vispār, lai gan tas ir neiespējami. Galvenais ir saglabāt mieru pašai un *neuzvilkties*. Vienmēr uzklāšu, pārjautāju un cenšos pēc iespējas mierīgāk atbildēt. Reizēm gan sanāk atbildēt arī ar *sakostiem zobiem*.

Vai lietojat telefonu garām sarunām?

– Patiesībā man ne visai patīk ļoti garas sarunas pa telefonu, taču ir daži izņēmumi. Patīk zvanīt *WhatsApp*, izmantojot videozvanu. Šāda tipa sarunas gan var ievilkties ilgāk. Ja zvana klients saistībā ar darbu, cenšos palīdzēt zvana laikā. Ja pa telefonu neizdodas visu izskaidrot, aicinu klientu ierasties klātienē uz konsultāciju.

Kādi bijuši neparastākie jautājumi, ko nācies uzklāst sadarbībā ar klientiem?

– Ir bijuši neparasti apgalvojumi, piemēram, “nu, jūs tak sistēmā visu redzat”. Gribētos gan redzēt to vienu maģisko sistēmu, kurā viss ir vienkopus.

Vai bieži apmeklējat frizētavu?

– Agrāk tas bija salīdzinoši bieži. Patika regulāri krāsot un īsākus apgriezt matus. Tagad cenšos tos atkal ataudzēt garākus.

Kas Jums vislabāk patīk Balvos?

– Balvos ir salīdzinoši daudz uzņēmumu un cilvēku, kuri veido pozitīvu pilsētas un novada tēlu. Šie uzņēmumi un cilvēki ir spējīgi konkurēt arī ārpus valsts robežām. Vienmēr ir patīkami dzirdēt vai izlasīt par novadnieku panākumiem.

Ko pēdējā laikā lasāt, vai tam atliek laiks?

– Var teikt, ka grāmatas nelasu. Nav ne laika, ne iespēju. Meitiņa prasa daudz uzmanības. Jau kādu laiku ir sava māja, neliels dārzs un liela siltumnīca, kas arī sezonas laikā aizņem daudz laika. Man istabās uz palodzēm pamazām aug papriku stādi.

Pabeidziet domu: lai list, lai ir pelēka un vējaina diena, es...

– ... darišu to, kas jādara. Varbūt viss neies tik ātri, kā gribētos, jo pelēkās dienās domas kļūst gausākas, bet galvenais, ka vismaz kaut kas notiek. Svarīgākais – neļaut domām palikt pelēkām!

Mēles mežģis, nepaklausīgas

Latvijā ir atvērtas un darbojas vairākas alternatīvu izglītības virzienu skolas. Valdorfa skolu pazīst jau 25 gadus. Tā ir alternatīva apmācības sistēma, kas balstās uz antropozofijas mācības pamatiem. Tas nozīmē, ka galvenā pamatdoma tā, ka cilvēkā jāattīsta visas jomas – griba, jūtas, domāšana. Otro gadu Valdorfa skolas pedagogiju īsteno mums netāļajos kaimiņos – Litenes pagastā, kur darbojas Gulbenes Valdorfa pamatskola. Ar ko saistoša šīs skolas pedagogija, ko bērniem tur māca un kā tas izskatās, – laikraksts “Vaduguns” uzzināja, ciemojoties Litenes muižas namā un tiekoties ar biedrības “Gulbenes Valdorfskola” valdes priekšsēdētāju, arī skolotāju un divu bērnu mammu PAULU LEITI-BERĢI.

Litenē ciemojamies skolēnu pavasara brīvlaika nedēļā, tādēļ skolas telpas bija pieklusušas. Taču tik un tā jautās tā īpašā noskaņa, kas piemīt videi, kur zinības apgūst pirmo klašu audzēkņi. Uz tāfeles – liels zīmējums, pie sienas – koši uzraksti, uz galda sarindojušās otas un krāsu pudelītes. Bet solu gan tikpat kā nav. Ko bērniem te māca?

Skolotāja Paula. Viņa atzīst, ka arī bērni palīdz izglītoties skolotājiem. Pati, kopš nebija strādājusi skolā, nekad nezīmēja. Tagad zīmē labprāt un bieži. Viņas nostādne, ka Valdorfa skolā visiem skolotājiem ir daudz jāzīmē, jo tādā veidā bērniem palīdz apgūt zinības. Bet melnā, pašu spēkiem izgatavotā tāfele palīdz izcelt zīmējumus un rakstīto tekstu, jo tas uz melnas tāfeles ir labi saskatāms. Skolas nozīmīgākais princips ir brīvība, bet tas nenozīmē anarhiju.

Caur kustību un ritmu

Skolotāja Paula gatava visu rādīt un stāstīt. Te ir Valdorfa skolas pirmā klase gaiši rozīgā noskaņā. Tāds sienu krāsojuma tonis izvēlēts apzināti, jo pirmklasniekiem tas atzīts kā īpaši piemērots. Klases vidus ir gandrīz tukšs, ja neskaita nelielu galdu ar soliēm pa vidu. Tas darīts speciāli, lai pietiek vietas kustībām, jo bērniem patīk brīvība, bet kustības palīdz iemācīties ko jaunu. Kaut vai skaitīt un rēķināt. Ne velti te salikti dažādi dabas materiāli – kastaņi, koka klucīši – katrs ar savas izcelsmes vārdu, arī rīkstītes un vēl daudz kas cits. To visu izmanto nodarbībās caur kustību koordinācijas vingrinājumiem, pie reizes apgūstot jaunas zinības. “Bērni stāv aplī un mācās sadarboties viens ar otru, pasviežot rīkstīti viens otram, sajūt ritmu, vēlāk jau skaita skaitļus, pēc tam arī dzeju. Skaitām ne tikai uz priekšu, bet virknējam skaitļu rindu arī atpakaļ. Kopā tā ir: koordinācija, uzmanība, domāšana, mēles mežģis. Šāda veida nodarbībās galvenais ir kustība. Vai atceraties, līdzīgi tas bija arī pasenajā spēlē, kad bērni pagalmā lēca “Klasītes,” stāsta skolotāja.

Mācās četras svešvalodas

Otrajā Valdorfa skolas klasē jau cita noskaņa. Te valda dzeltenais un oranžais tonis. Lielā, melnā tāfele ir pašu izgatavota, uz tās raksta ar krāsainajiem krītiņiem un slauka ar mitru lupatu, kā to daudzi darījām savā skolas laikā. Pie tāfeles uz koka klucīšiem pielikts stundu saraksts. Tur rakstīts: franču valoda, dizains, vācu valoda... Paula stāsta, ka visi bērni šajā skolā cenšas apgūt četras svešvalodas: vācu, franču, krievu un angļu. Skolai izveidojusies laba sadarbība ar Francijas jauniešiem, brīvprātīgā darba meiteni, kura brauc no Gulbenes divas reizes nedēļā un vada nodarbības, palīdzot apgūt šo valodu gan bērniem, gan skolotājiem. Paula vērtē, ka izdodas labi, jo jaunieši pati savulaik ir mācījusies Valdorfa skolā, tāpēc izprot šādas skolas gaisotni un Litenē jūtas kā mājās. Klasē uz grīdas ir sedziņas un spilveni. Lasot pasakas vai stāstot

izlasīto, bērni sēž īpaši šim nolūkam iekārtotā stūrītī un darbojas. “Galvenais, lai ir brīvība, iespēja kustēties, tad arī prāts darbojas,” uzsver skolotāja.

Prot to pašu, ko iemāca citur

Trešās klases bērni savu ikdienu pavada dzeltenajā toņā klasē. Tas nozīmē, ka paši jau kļuvuši daudz nosvērtāki, vairs nav tik ļoti draiski, un arī zinību loks ir paplašinājies. Skolotāja uzsver, ka šim vecumam jau ir savas skaidri pamanāmas iezīmes. Bērni gan sevi sāk apzināties kā personības, gan kritiskāk vērtēt arī pieaugušos un dažkārt spējot būt īsti *buntavnieki*, tādēļ skolotājiem jābūt ļoti vēriem un gudriem, lai zinātu, kā katrā situācijā rīkoties. Trešo klasi beidzot, audzēkņiem jāspēj izpildīt valsts noteikto mācību programmas standartu. To viņi arī apgūst, tikai ar citādāku pieeju un mācību metodēm. “Protam skaitīt un atņemt līdz simts, reizināt un dalīt līdz tūkstošim. Rakstām un lasām. Īsi sakot, protam to pašu, ko visās citās skolās,” uzsver skolotāja Paula.

Valdorfa skolas audzēkņi raksta lielās, baltās burtnīcās bez līnijām. Kopš pirmās klases viņi apgūst glītrakstīšanas pamatelementus, turklāt nevienam bērnam neierobežo burtu lielumu. Katrs raksta burtiņus, kādi pašam vislabāk patīk. Visas burtnīcas saglabā un mācību gada beigās atdod uz mājām. Visi bērni arī glezno. Nodarbībā izmanto dabiskās otas un krāsas. Mācās pludināt krāsas, iepazīt toņu daudzveidību. Dažreiz kādu darbu dara visu nedēļu, pie reizes vērojot, kas līdz ar to mainās. Skolotāja skaidro, ka gleznošana ļauj izprast arī pašam autoram, ka, darot it kā vienu un to pašu, tomēr kaut kas ir mainījies un otrreiz atkārtot pilnīgi to pašu nav iespējams. Tas trenē izpratni, ka arī dzīvē notiek līdzīgi, un katra diena rada ko jaunu.

Valdorfa skolas filozofija ir vienkārša: zinības sāk apgūt ar dabas elementiem un pasakām, tad tiek līdz leģendām un fabulām, bet trešajā klasē sāk izprast nopietnas dzīves jomas. Tad brauc arī pie zemniekiem un skatās, kā apstrādā laukus, kas tajos aug, kas dzīvo fermās. Citreiz mācās cept maizi.

pildspalvas un citas *odziņas*

Atvērto durvju dienā. Nesen Valdorfa skolu Litenē apciemoja kolēģes no Smiltenes novada Variņu pamatskolas. Apciemojuma mērķis bija iepazīties ar šīs skolas dibināšanas nosacījumiem un mācību procesa norisi bērnu apmācībā. “Gribam atrast kādu *odziņu*, lai spētu saglabāt savu skolu, lai to neaizvērtu. Par Valdorfa skolu Litenē uzzinājām no sociālajiem tīkliem, un ne tikai. Tagad ir jābūt aktīviem un par sevi jācinās. Laukos maksātspējīgu vecāku diemžēl nav, bet ir jāmeklē alternatīvu skolu iespējas, jo galvenais mērķis taču ir izaudzināt laimīgu cilvēku. Šobrīd nav definīcijas, kas ir kvalitatīva izglītība un kā to izmērīt?” To sarunā mūsu laikrakstam atklāja skolotājas Ilze, Ineta un Laila, kuras bija priecīgas tikties ar Gulbenes Valdorfa pamatskolas skolotāju Paulu.

Par kārtību atbild paši. Visās klasēs bērni kopā ar skolotājām ir atbildīgi arī par kārtību un vietā noliktām mantām pēc nodarbības. Viņi šķiro atkritumus, slauka grīdu, pēc krāsošanas izmazgā un vietā noliek otiņas un krāsas. Litenes muižas apkārtnē ir ļoti gleznaina. Tā nāk talkā Valdorfa skolēniem, mācot saprast klusumu, ūdens šalkas, putnu dziesmas un vēl citas dabas skaņas un krāsas, ko bērni pēc tam mācās attēlot caur krāsām.

Arī rokdarbi. Visi bērni ada, taču dara to bez adatām, izmantojot roku pirkstus. Katrs to dara savā tempā. Citreiz skolotāja spēlē mūzikas instrumentu, un, vienlaikus dziedot, rokdarbu nodarbībā bērni apgūst arī jaunus svešvalodas vārdiņus.

Katram savs darbiņš. Valdorfa skolā izmanto burtnīcas, kurās aiz katras lapa ir vēl zidpapīra sloksne, jo bērni trešajā klasē izmanto tintes pildspalvas, zīmulus un kritiņus. Zidpapīrs palīdz rakstu darbiem nesaplūst. Tintes pildspalvas, kā vērtē skolotāja, bērnus iemāca būt pacietīgiem un disciplinētiem, jo tās ir *nepaklausīgas*. Darbi, kā parādīja skolotāja, patiešām ir glīti un kārtīgi. Katrs bērns strādā patstāvīgi un lēnām, cenšoties, lai savs darbiņš pašam patiktu.

Zimīgs moto. Mācību klasēs ir daudz krāsainu uzrakstu, lai iedvesmotu un palīdzētu saprast, ka nodarbības izglīto un katru dienu iemāca ko jaunu. Uzraksti atgādina arī par kārtību, kas bērniem katrā klasē jāievēro.

Teksts un foto – M.Sprudzāne

CILVĒK ZIŅAS

Kaķu motīvs pavasarī

Izlasot afišu, ka Baltinavā notiks pašdarbnieku pasākums ar nosaukumu “Kaķu motīvs pavasarī”, lasītājiem noteikti raisījās pārdomas, – kas tie būs par kaķiem un ko viņi darīs? Vai vispār tur būs kaķi? Izrādās, bija gan. Sieviešu vokālā ansambļa “Naktsvijoles” dalībnieces bija pacentušās, lai ietērtos glītos un seksīgos kaķu meiteņu tērpos. Viņas uzraudzīja tēvs Runcis Bonifācijs, bet pavasaris lika sevi manīt. Kaķenītes to apliecināja, izpildot piemērotu dziesmu “Seksuāli čiekuri manā dārzā krīt”.

Kā Jāzeps āzi ap ozolu vilka

Ko tik nedarām, lai tuvinātu pavasari, kuru tik ļoti gaidām. Ir tāds ticējums, ka Jāzepa dienā, lai ātrāk atnāktu pavasaris, jāvelk āzis ap koku un jāblēj. Pašdarbnieku kolektīvu pasākumā Baltinavā kultūras nama vadītāja Lidija Ločmele uzrunāja amatiereteātra “Palādas” dalībnieku Jāzepu Jermacānu, uzticot viņam pavasara tuvināšanu ar āža vilkšanu. Proti, Jāzepam vajadzēja uzrunāt kādu no klātesošajiem, kurš uz viņu nekad neapvainojas vai, ja apvainojas, apvainojumu ātri aizmirst. Par āzi Jāzeps izvēlējās savu draugu, amatiereteātra “Palādas” dalībnieku Vladimiru Oļipovu, kurš neapvainosies uz viņu, ja viņam tādu piedāvājumu izteiks. Un improvizācija varēja sākties! Vladimirs sev uzlika cepuri ar āža ragiem, bet Jāzeps paņēma jostu. Viļakas deju kolektīva “Bitīt matos” un Briežuciema deju kolektīva “Pāris” puīši, sastājoties aplī, izveidoja ozolu, ap kuru jāvelk spītīgais āzis. Apkārtējiem pasākuma dalībniekiem kultūras nama vadītāja iedeva svilpītes, un viņi taisīja troksni, lai pavasaris ātrāk atnāk. Vēsture klusē, vai Jāzepam izdevās āzi apvilkt apkārt resnajam ozolam, bet noslēgumā kultūras nama vadītāja viņu sveica vārda dienā un dāvināja spaini (laukos cilvēkiem tādas lietas noder). Ar ziediem Jāzepu sveica arī pārējie pašdarbības kolektīvi.

NEDĒĻAS CITĀTS

“**Satieku paziņu, apjautājos, kā iet. – Kad slikti, atbrauc “ātrie”, kad labi, ierodas policija.**”

(No interneta)

Redakcija atvaidina visiem, kurus “Cilvēkziņas” aizvainojušas vai aizvainos

Volejbols

Noslēdzies Balvu novada atklātais čempionāts

Vārds organizatoram

Balvu novada atklāto čempionātu volejbolā organizēja Ziemeļlatgales Sporta centrs un tā vadītājs ARNIS VOIKA. Tikmēr sacensību galvenais tiesnesis bija JĀNIS RAKSTIŅŠ, kurš sagatavoja čempionāta nolikumu, rūpējās par informācijas nogādāšanu komandām un citām organizatoriskām lietām, bez kā turnīra aizvadišana nebūtu iedomājama.

“Liels prieks, ka pēc ilgāka pārtraukuma Balvu novadā izdevās noorganizēt tieši sieviešu

volejbola turnīru. Tāpat patīkami, ka vīriešu un sieviešu turnīri bija apmeklēti no līdzjutēju puses, kurus arī iesaistījām sportiskajās aktivitātēs, spēļu starplaikos faniem noorganizējot servēšanas konkursus. Turnīru noteikti rīkosim arī nākamajā sezonā un ceram, ka izdosies sapulcināt vēl lielāku komandu skaitu. “Ziemeļlatgales Sporta centrs” pateicas visām komandām par dalību čempionātā, parādīto degsmi un vēlmi cīnīties. Uz drīzu tikšanos pludmales volejbola laukumos!” gandarīts par aizvadīto turnīru ir A.Voika.

18. un 19.martā ar spraigiem finālmačiem noslēdzās šīs sezonas Balvu novada atklātais volejbola čempionāts, kurā tika noskaidrots vietu sadalījums un medaļnieki gan vīriešu, gan arī sieviešu komandu konkurencē.

Abos turnīros – vīriem un dāmām – bija viena apļa izspēles sistēma, komandām tīkoties savstarpējos mačos. Sieviešu turnīrā piedalījās piecas komandas. Pēc regulārā čempionāta piektajā vietā esošā komanda turnīru noslēdza, bet pārējās turpināja ar pusfināla spēlēm un mačiem par medaļām. Tikmēr vīriešu turnīrā bija septiņu komandu konkurence. Regulārā čempionāta pirmās vietas ieguvēja automātiski iekļuva pusfinālā, bet pārējās komandas izspēlēja ceturtdaļfinālus. Līdzjutēji vīriešu turnīrā varēja vērot ļoti aizraujošu un spēkos līdzīgu komandu spēli gan regulārajā čempionātā, gan arī play-off mačus. Liela daļa spēļu, lai noskaidrotu uzvarētāju, noslēdzās trīs setos.

Kā pirmās cīņā par augstākā kaluma medaļām volejbola laukumā devās dāmas, kuras sestdien aizvadīja spēles Balvu Valsts ģimnāzijas sporta zālē. Visa turnīra garumā pārliecinoši spēcīgākās bija volejbolistes no VK “Lazdukalns”, kuras arī svinēja panākumu finālā pret viesu komandu no SK “Kursorova”. Rezultātā sieviešu komandu konkurencē galējais vietu sadalījums ir sekojošs:

- 1.vieta – VK “LAZDUKALNS”
- 2.vieta – SK “Kursorova”
- 3.vieta – “Ape”
- 4.vieta – “Balvu Valsts ģimnāzija”
- 5.vieta – “Balvu Sporta skola”

Čempionāta organizatori turnīra spēlētājas apbalvoja arī vairākās nominācijās:

- Labākā servētāja** – KRISTIĀNA OTO
- Labākā bloķētāja** – RITA RUBULE
- Labākā uzbrucēja** – DANIELA LŪSE
- Labākā aizsardzības spēlētāja** – KAROLĪNA DZIERKALE

Savukārt svētdien Balvu Profesionālās un vispārīgglītojošās vidusskolas sporta zālē starta šāviens tika dots vīru finālmačiem. Regulārajā čempionātā sevi ļoti labi parādīja komanda “Vīrieši 50+”, kuri to noslēdza ar augsto 3.vietu. Diemžēl sastāva iztrūkuma dēļ turpmākie panākumi izpalika. Finālspeļu dienā labu spēli demonstrēja bērzpilieši. Tikmēr sīvā cīņā par 1.vietu virsroku guva “Balvu Profesionālā un vispārīgglītojošā vidusskola/Logi Durvis”, trīs setu mačā triumfējot pār komandu “Alūksne”, kas bija līdere pēc regulārā čempionāta mačiem. Vīriešu turnīrs noslēdzās ar šādu vietu sadalījumu:

- 1.vieta – “Balvu Profesionālā un vispārīgglītojošā vidusskola/Logi Durvis”
- 2.vieta – “Alūksne”
- 3.vieta – “Bērzpils”
- 4.vieta – “NDK” (Naudaskalns)
- 5.vieta – “Vīrieši 50+”
- 6.vieta – SK “Kursorova”
- 7.vieta – “Balvu Valsts ģimnāzija”

Dažādās nominācijās apbalvotie vīriešu komandu spēlētāji:

- Labākais servētājs** – ELMĀRS RAKSTIŅŠ
- Labākais bloķētājs** – RENĀRS KARRO
- Labākais uzbrucējs** – DZINTARS ŠĶĒLS
- Labākais aizsardzības spēlētājs** – DMITRIJS JANKINS

VK “LAZDUKALNS”. Komandā spēlēja: Agnese Melne, Gundega Miķelsone, Rita Rubule, Ilze Rubule, Zane Buculāne, Daniela Lūse, Evelīna Stepanova, Ieva Stepanova, Madara Vītoliņa, Daniela Masa un Emīlija Sirmā.

Jāpiebilst, ka gan vīriešu, gan arī sieviešu uzvarētājkomandu treneris bija balvenietis Gatis Stepanovs. Turklāt ļoti veiksmīgu turnīru aizvadīja ne tikai Gata vecākā meita Evelīna, papildus izcīnītajam čempiones titulumā kļūstot arī par vērtīgāko spēlētāju dāmu konkurencē, bet par čempioni kļuva un arvien platākus soļus volejbola pasaulē sper arī jaunākā meita Ieva. Tikmēr vērtējot vīru komandas startu, G.Stepanovs uzsvēra gados jauno spēlētāju piesaisti, kas sevi ļoti

labi pierādīja, un pieturēšanos pie konkrēta komandas spēles plāna. Savu favorītu statusu apliecināja arī sieviešu komanda. Protams, nenovērtējama loma tās panākumos bija komandas menedžerim Andim Petukam, kurš nokomplektēja komandas sastāvu, uzaicināja treneri un lika pamatu visam šobrīd sasniegtajam. “Andis ir izveidojis un turpina veidot sporta dzīvi Balvos augstā līmenī. Ja viņš uzņēmies veidot komandu vai piedalīties jebkādas citās aktivitātes, var nešaubīties, ka Andis tam atdos visus spēkus,” uzsver G.Stepanovs.

“Balvu Profesionālā un vispārīgglītojošā vidusskola/Logi Durvis”. Komandā spēlēja: Vasīlijs Trusovs, Dzintars Šķēls, Artūrs Fridrihsons, Guntis Rakstiņš, Lauris Cīruls, Roberts Veins, Markuss Kleins, Kirils Razumeiko, Marks Markus, Renārs Kokorevičs, Vitālijs Vasīļjevs un Dainis Lucijanovs.

Vērtīgākais spēlētājs vīru konkurencē

DZINTARS ŠĶĒLS

Vispirms ir komandas darbs

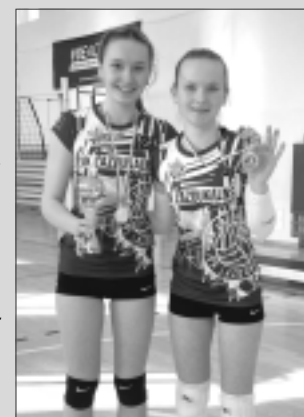
Protams, prieks, ka atsevišķās epizodēs izdevās individuāli veiksmīgi nospēlēt. Tomēr vēlos uzsvērt, ka volejbols ir sporta veids, kurā vispirms dominē komandas darbs, un arī rezultātā uzvar komanda. Vēlos uzsvērt arī jauniešu lielo lomu komandā. Par to liels gandarījums. Jāpiebilst, ka esmu madonietis un volejbola turnīrā Balvos piedalījos pirmo reizi. Paldies par uzaicinājumu komandas trenerim Gatim Stepanovam! Šī man bija ļoti lieliska pieredze, jo volejbola turnīru organizatoriskais līmenis Balvos ir ļoti augstā līmenī – tajā skaitā pludmales volejbola čempionāts vasaras mēnešos.

Vērtīgākā spēlētāja dāmu konkurencē

EVELĪNA STEPANOVA

No tēva mācījusies cīnīties līdz pēdējam punktam

Noteikti saku lielu ‘paldies’ gan mūsu komandas trenerim Gatim Stepanovam, gan komandas menedžerim Andim Petukam par uzaicinājumu piedalīties čempionātā. Spēlēt mājās ir pavisam citādāk. Teiktu, – pat patīkamāk, jo skatītāji ir tavi paziņas, tādējādi uzreiz jūties drošāk. Čempionāts noteikti bija izdevies. Vēlētos gan papildus spēļu posmus, jo divi posmi, manuprāt, bija pārāk maz. Tikmēr savu komandu raksturotu kā zvaigžņu komandu. Visas meitenes ir pieredzes bagātas, kuras spēlējušas ne tikai Latvijas čempionātos, bet arī Baltijas līgā, kas uzreiz sniedz pārliecību par komandu. Protams, sākumā nācās saspēlēties, jo katra nākam no savas komandas, bet savstarpēja sapratne izveidojās jau pēc pirmā mača. Uzskatu, ka arī sevi parādīju no labākās puses. Runājot volejbola terminu valodā, laukumā spēlēju par pusīti jeb ceturtajā zonā – tur jūtos visērtāk. Čempionāta laikā nācās arī uzspēlēt par tempu. Tas gan nesagādāja grūtības, jo vairāk vai mazāk visas zonas ir atstrādātas treniņos Murjāņu sporta ģimnāzijas volejbola nodaļā, kur pavadu savu ikdienu mācoties un trenējoties. Dienā ir divi treniņi (rītā un vakarā), kā arī mācību stundas. Dienas paskrien ļoti ātri, jo grafiks ir piepildīts. Jāteic, volejbols mūsu ģimenē ir ļoti tuva nodarbe. Arī mana mazā māsa Ieva (attēlā – pa labi) uzsākusi volejbola gaitas, bet tētis mums abām ielicis volejbola spēles pamatus. Bērniņā regulāri devos tētīm līdzī uz sacensībām un vēroju, kā spēlē viņa komanda, bet nu jau ir otrādi – tagad tētis skatās manas spēles! Svarīgākais, ko esmu no viņa mācījusies, ir cīnīties līdz pēdējam punktam, nekad neatdot spēli pretiniekam un laukumā darīt maksimumu. Savukārt mamma mūsu ģimenē ir lielākais fans, kura atbalsta ne tikai mani un tēti, bet nu jau arī mazāko māsu. Nākamās sacensības plānotas Latvijas jaunatnes čempionātā aprīļa sākumā, kur spēlēšu ar Gulbenes komandu, un Entuziastu volejbola līgas 1.līgas spēles ar Murjāņu komandu. Tuvojas sezonas beigās un turnīros sākas finālsacensības. Tas nozīmē, ka tagad būs laiks, lai sevi varētu pierādīt vislabāk!

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis, foto – Jānis Rakstiņš

Atgriežoties pie publicētā

Kad salabos tiltu?

Šogad janvārī Rugāju pagasta Medņos, uz tilta pār Vārnienes upi, avarēja kravas automašīna, kā rezultātā tika bojātas nesen uzbūvētās tilta margu konstrukcijas (attēlā). Kad tiltu salabos?

Pašlaik sarežģīti noteikt visus bojājumus

“Latvijas Valsts ceļu” (LVC) Komunikācijas daļas vadītāja ANNA KONONOVA skaidro, ka šajā notikumā ir zināms vainīgais, līdz ar to šis ir apdrošināšanas gadījums. “LVC Tiltu daļas darbinieki kopā ar reģiona speciālistiem novērtē nodarītos bojājumus tilta konstrukcijām, sagatavo darbu daudzuma sarakstu un organizē cenu aptauju bojājumu novēršanai. Pēc tam vērsimies ar pieteikumu zaudējumu atlīdzībai pie apdrošināšanas kompānijas, kura izvērtē saņemto informāciju un saskaņo atlīdzības lielumu. Tas reizēm aizņem ilgāku laiku – tie var būt vairāki mēneši. Konkrētu laiku, kad tiks novērtēti bojājumi Vārnienes tiltam, pateikt nevaram, jo šobrīd vēl ir procesā darbu daudzuma sagatavošana. Turklāt Latgalē ir ziema un pašlaik ir sarežģīti noteikt visus tiltam nodarītos bojājumus,” informē LVC pārstāve.

Kā piedzīt zaudējumus no ceļa pārvaldītāja?

Bet kā piedzīt zaudējumus, ja situācija ir pretēja, proti, vainīgs nevis autovadītājs, bet transportlīdzekļa bojājumi radušies sliktā ceļa apstākļu dēļ? LVC skaidro: “Ja transportlīdzeklim ir KASKO apdrošināšana, lai pretendētu uz zaudējumu atlīdzību, jāievēro polisē norādītie noteikumi, kas katram apdrošinātājam var būt atšķirīgi. Lai saņemtu apdrošināšanas atlīdzību,

Foto - A. Kirsanovs

Tilts pār Vārnienes upi. Jau rakstījām, ka 12.janvāra vakarā 1990.gadā dzimis vīrietis vadīja kravas automašīnu “Volvo” ar piekabi, neizvēlējās drošu ātrumu un apgāzās. Autovadītājs no transportlīdzekļa izkļuva pats saviem spēkiem un fiziski cietušu cilvēku negadījumā nebija, lai gan avārija (tajā skaitā vērtējot automašīnas bojājumus) raksturojama kā smaga. Tiltu margu konstrukcijas bija iedūrušās arī vadītāja kabinē. Notikuma vietā ieradās arī ugunsdzēsēji glābēji, kuri no automašīnas iztecējušo degvielu savāca ar absorbentu. Lai novērstu degvielas ieplūšanu upē, tika uzstādītas absorbējošās bonas. Jauno tiltu par līgumcenu 881 568,95 eiro (ar PVN) no valsts budžeta līdzekļiem uzbūvēja pagājušā gada beigās.

jāvēršas pie apdrošinātāja, kas izsniedzis polisi. Ja transportlīdzeklim nav KASKO apdrošināšanas, lai saņemtu atlīdzību par ceļa apstākļu dēļ bojātu transportlīdzekli, tā īpašniekam ir tiesības vērsties pie attiecīgā ceļa īpašnieka (pārvaldītāja). Ja negadījums noticis ceļa posmā, kas nodots būvdarbu veikšanai uzņēmējam, prasība par zaudējumu segšanu jāadresē attiecīgajam uzņēmējam. Šādā gadījumā, lai fiksētu visus negadījuma apstākļus un nodrošinātos ar pierādījumiem, transportlīdzekļa vadītājam notikuma vietā nepieciešams izsaukt policiju, kas fiksēs negadījuma vietu un apstākļus, kā arī sastādīs ceļu

satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu. Vienlaikus transportlīdzekļa vadītājam vēlams arī pašam nofotografēt negadījuma vietu un transportlīdzekļa bojājumus. Pēc tam to visu kopā ar autoservisa sastādītu remontdarbu tāmi un dokumentiem, kas apliecina samaksātu transportlīdzekļa remontu, transportlīdzekļa īpašniekam jāiesniedz autoceļa īpašniekam (pārvaldītājam). Ja LVC atzīst, ka prasība par zaudējumu atlīdzību ir pamatota, tā izmaksā transportlīdzekļa īpašniekam atlīdzību. Ja LVC prasību par zaudējumu atlīdzību neatzīst, transportlīdzekļa īpašniekam ir tiesības vērsties tiesā.”

Godalgas arī Viļakas pārvaldes pārstāvei

Robežsargi izcīna vairākas medaļas

18.martā Rīgā notika Latvijas 2023.gada ziemas čempionāts lietīšķajā šaušanā, kurā startēja arī Valsts robežsardzes izlase desmit dalībnieku sastāvā.

Robežsargiem izdevās izcīnīt vairākas godalgas. Vingrinājumā “DP-3” vīriešu grupā 2.vietu ieguva Ivans Iščenko (Ludzas pārvalde), 3.vietu – Vitālijs Ščolkins (Ludzas pārvalde), bet sieviešu grupā zelta medaļas vērtu 1.vietu izcīnīja EDĪTE BARSOVA no Viļakas pārvaldes. Tīkmēr vingrinājumā “DP-4” vīriešu grupā 3.vietā ierindojās Edgars Urtāns (Valsts robežsardzes koledža), bet sieviešu grupā atkal nepārspēta palika un 1.vietu izcīnīja E.Barsova.

Arī komandu vērtējumā vingrinājumā “DP-3” Valsts robežsardzes izlase izcīnīja uzvaru 17 komandu konkurencē, bet vingrinājumā “DP-4” robežsargi triumfēja 12 komandu konkurencē. Savukārt visa čempionāta kopvērtējumā Valsts robežsardzes izlase ierindojās 4.vietā 17 komandu konkurencē, par 7,5 punktiem atpaliekot no trešās vietas. Čempionāta uzvarētā-

Foto - no personīgā arhīva

Valsts robežsardzes izlase. Otrajā rindā otrā no labās puses – Edīte Barsova no Viļakas pārvaldes.

jus noteica pēc lielākās punktu summas par komandu izcīnītajām vietām sacensību programmas atsevišķos vingrinājumos, vērtējot trīs vingrinājumus – “DP-3”, “DP-4” un “Ātršaušana ar

pistoli”. Valsts robežsardzes izlase nepiedalījās čempionāta vingrinājumā “Ātršaušana ar pistoli”, līdz ar to kopvērtējumā tika ieskaitīti tikai divi vingrinājumu rezultāti.

Re, kā!

Notiesā deputāti Grevcovu

Saeimas deputātei Glorijai Grevcovai, kura absolvējusi Rekavas vidusskolu, Rīgas pilsētas tiesa Pārdaugavā pagājušajā otrdienā piesprieda 160 stundu sabiedrisko darbu. Deputāte apsūdzēta par nepatiesu ziņu sniegšanu Centrālajai vēlēšanu komisijai.

G.Grevcova tiesas sēdē lūdza viņu attaisnot, norādot, ka viņas vaina tiesas procesā netika pierādīta. Viņa arī informējusi, ka tiesas spriedums tiks pārsūdzēts, kā arī pametusi savu līdz šim pārstāvēto partiju “Stabilitātei!” un tās Saeimas frakciju, sakot, ka neatgriezīsies nedz partijā, nedz frakcijā arī tad, ja tiesas galīgais lēmums būs attaisnojošs. Jāpiebilst, ka, neskatoties uz apsūdzību, G.Grevcova varēs turpināt pildīt Saeimas deputātes pienākumus.

Atgādinām, ka G.Grevcova pirms vēlēšanām Centrālajai vēlēšanu komisijai sniedza informāciju par savu darbavietu, norādot, ka ir padomniece Šķilbēnu pagastā reģistrētajā SIA “Dolo”, lai gan vēlāk mediji ziņoja, ka viņa tur strādāja par palīgstrādnieci. Tāpat deputāte norādīja, ka ieguvusi izglītību Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā. Šo informāciju neapstiprināja pati akadēmija. Savukārt nupat, kā raksta “Latvijas Sabiedriskie mediji”, G.Grevcova sociālajā tīklā “TikTok” izplatījusi video. Tajā deputāte sava dzīvesgājuma apraksta izmaiņāšanā vaino kādu citu. “Esmu strādājusi par parastu malkas krāvēju un man ir vidēja izglītība, ko savā anketā Centrālajai vēlēšanu komisijai biju arī norādījusi, aizsūtot to sava saraksta līderim (Aleksejam Rosļikovam – red.pieb.). Tomēr divainā kārtā dati tika izmainīti. Es nevēlos un atsakos uzņemties vainu par cita cilvēka izdarībām,” “TikTok” video saka deputāte.

Informē CSDD

Noslēgušās drošas braukšanas nodarbības

Foto - A. Kirsanovs

Pagājušā gada decembrī “Vaduguns” devās uz Ančupānu kartodromu Rēzeknē, kur laikraksta slejās atspoguļoja “Ceļu satiksmes drošības direkcijas” (CSDD) rīkotās braukšanas iemaņu konsultācijas ziemā. Šīs ziemas sezonas nodarbības nu jau noslēgušās, iespējams pārbaudīt savas prasmes izmantojot vairākas nekā 950 autovadītājiem kopumā astoņās Latvijas pilsētās.

Līdz ar Rīgu, Siguldu, Jelgavu, Valmieru, Rēzekni un Liepāju, kur konsultācijas rīkotas jau iepriekš, šogad tās pirmo reizi notika arī Daugavpilī un Madonā. Drošas braukšanas speciālisti nodarbību dalībniekiem skaidroja drošas braukšanas pamatprincipus, bremzēšanas ceļa garumu uz dažādiem brauktuves segumiem, šķēršļu apbraukšanu un to, kā censties izvairīties no sadursmes, ja ir nepietiekams bremzēšanas ceļš. Tika veikta arī automašīnu riepu stāvokļa pārbaude. 44% dalībnieku automašīnas bija aprīkotas ar pilnībā atbilstošām ziemas riepām, kuru ražošanas gads nebija vecāks par diviem gadiem. Tikai nepilniem 3% automašīnu riepu protektora dziļums teju pārsniedza pieļaujamo, bet tomēr bīstamo četru milimetru atzīmi. Savukārt 7% automašīnu riepas bija vecākas par astoņiem gadiem. “Priecē, ka šogad liela daļa konsultāciju dalībnieku bija jauni autovadītāji, kuru braukšanas pieredze ir līdz diviem gadiem. Tas norāda uz izpratni par drošas braukšanas nozīmi, un ir cerība, ka jaunie autovadītāji ceļu satiksmē ar vienlīdz augstu atbildības sajūtu piedalīsies visu gadu. Turklāt, ja iepriekšējos gados aktīvāki nodarbību apmeklētāji bija vīrieši, šogad lielāku aktivitāti izrādīja tieši dāmas,” gandarīts par aizvadītajām nodarbībām ir CSDD Biķerņnieku kompleksās sporta bāzes vadītājs un drošas braukšanas eksperts Normunds Lagzdīņš.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Balvu Mūzikas skolā

Necerēts godalgu birums valsts konkursos

Pavasaris pēc Covid pandēmijas Balvu Mūzikas skolai nesis birumu audzēkņu godalgu. Šāds panākumu klāsts nedaudz pārsteidza un ļoti iepriecināja viņu pedagogus, liecinot, ka ārpus mācību stundām ieguldītais papildus darbs nesis pelnītus augļus.

24.februārī norisinājās 6.Starptautiskais pušaminstrumentu spēles jauno izpildītāju konkurss "Naujēne WIND 2023", kurā piedalījās 11 Balvu Mūzikas skolas audzēkņi. Veiksmīgu debiju nodemonstrēja 1.saksofona klases audzēkņis Hugo Ušackis (pedagogs Arnis Graps), izcīnot 2.vietu. Arī skolotāja Egona Salmaņa 4.trompetes klases audzēkņis Martins Krivišs izcīnīja 2.vietu. Ar diplomiem par 3.vietu mājup atgriezās skolotāja Jāņa Budeviča 3.trompetes klases audzēkņis Jānis Zakss, 5.trompetes klases audzēkņis Kārlis Anckins un 5.eifonija klases audzēkņis Kārlis Zakss, kā arī skolotāja Arņa Grapa 3.saksofona klases audzēkņis Agris Silaunieks, 6.klarnetes klases audzēkne Anastasija Garkuša un 7.saksofona klases audzēkne Patrīcija Apšeniece. 3.vietu izcīnīja arī skolotāja Laura Ikstena 3.saksofona klases audzēkne Samanta Sproģe un skolotājas Sarmītes Kubuliņas 4.flautas klases audzēkne Beāte Igaune. Atzinību par veiksmīgu sniegumu saņēma 6.sitaminstrumentu klases audzēkņis Rihards Jermacāns. Visu audzēkņu koncertmeistars bija Viktors Bormanis.

3.martā Jāņa Ivanova Rēzeknes mūzikas vidusskolā notika 8.Latgales mūzikas skolu izglītības programmu "Pušaminstrumentu spēle" un "Sitaminstrumentu spēle" audzēkņu konkurss, kurā godpilno 1.vietas izcīnīja skolotāja Egona Salmaņa 2.trompetes klases audzēkņis Eduards Vaickovskis un 4.trompetes klases audzēkņis Martins Krivišs. Diplomus par 2.vietu mājās pārveda skolotāja Jāņa Budeviča 5.trompetes klases audzēkņis Kārlis Anckins un 5.eifonija klases audzēkņis Kārlis Zakss. Laureātu godā ar 3.vietu ierindojās skolotāja Arņa Grapa 1.saksofona klases audzēkņis Hugo Ušackis, skolotāja Jāņa Budeviča 2.tubas klases audzēkņis Niks Strupka un skolotāja Salvja Masa 6.sitaminstrumentu klases audzēkņis Rihards Jermacāns. Savukārt Atzinības rakstus saņēma Laura Ikstena 3.saksofona klases audzēkne Samanta Sproģe, skolotāja Arņa Grapa 6.klarnetes klases audzēkne Anastasija Garkuša un 7.saksofona klases audzēkne Patrīcija Apšeniece. Visu audzēkņu koncertmeistars bija Viktors Bormanis.

Savukārt 9.martā Madonā Latgales un Vidzemes novadu pūtēju orķestru skatē, kuras mērķis ir veicināt interesi par Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu svētku kustību un nodrošināt iespējas jauniešiem iekļauties Dziesmu un deju svētku procesā, kā arī veicināt pūtēju orķestru tradīciju veidošanos un saglabāšanu izglītības iestādēs un popularizēt pūtēju orķestru žanru, dalībniekus – Latvijas izglītības iestāžu pūtēju orķestrus – iedalīja grupās pēc izpildāmo skaņdarbu grūtības

Foto - no personīgā arhīva

Pārliecinoša uzvara. Ar filigrāni sagatavoto priekšnesumu konkursa "Balsis 2023" žūriju pārsteidza Balvu Mūzikas skolas pedagoģes Lindas Vitolas vadītais vokālais ansamblis, kurš pārliecinoši ierindojās 1.vietā, tuvākos konkurentus apsteidzot par diviem punktiem.

pakāpes (A grupa – augstākā grūtības pakāpe, A1 grupa – mūzikas vidusskolu orķestri (augstākā grūtības pakāpe), B grupa – vidējā grūtības pakāpe, C grupa – zemākā grūtības pakāpe, D grupa – vispārējās izglītības iestāžu bez mūzikas novirziena vai interešu izglītības iestāžu pūtēju orķestri, kuru dalībnieki nemācās mūzikas skolā). Diriģenta Egona Salmaņa vadītais Balvu Mūzikas skolas orķestris startēja grūtākajā A grupā, gūstot izcilus panākumus – visaugstāko vērtējumu un Augstāko pakāpi.

27. un 28.februārī Rīgā Augusta Dombrovska mūzikas skolā norisinājās Valsts konkursa izglītības programmas "Stīgu instrumentu spēle" fināls, kurā piedalījās 81 audzēkņis no 41 mūzikas skolas. No Balvu Mūzikas skolas pēc konkursa 2.kārtas finālam bija izvirzīti četri skolotājas Zojas Zaharovas vijoles klases audzēkņi. Ar tādu uz finālu izvirzīto audzēkņu skaitu var palepoties ļoti nedaudzas mūzikas skolas. Vēl jo vairāk – ar godalgotām vietām, jo 5.klases audzēkne Sofija Paula Timošenko, apsteidzot izslavētu Rīgas mūzikas skolu pārstāvjus, valsts konkursa finālā izcīnīja 2.vietu. Viņas klasesbiedreni Mariju Maslovsku no 3.vietas šķīra tikai dažas punkta desmitdaļas. Arī 3.klases audzēkne Rebeka Jermacāne un 7.klases audzēkņis Roberts Pomers uzstājās godam, pierādot, ka Balvu Mūzikas skolā iestrādātas dziļas un nopietnas vijoles spēles tradīcijas. Audzēkņu koncertmeistare

bija Rita Kočerova.

Lieliskus panākumus šajā pavasarī guva arī Lindas Vitolas vadītais mūzikas skolas vokālais ansamblis, 10.martā piedaloties Kultūrvēsturiskā Latgales novada vokālās mūzikas konkursa "Balsis 2023" 2.kārtā Rēzeknē. Konkurss, kas aicināts sekmēt jauniešu iesaistīšanos Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanā un kopšanā, sagaidot Latvijas Dziesmu svētku 150-gadi, skolas ansamblis ieguva ļoti augstu vērtējumu – 49,1 punktu – un izcīnīja Augstāko pakāpi, ierindojoties 1.vietā ansamblu konkurencē ar 2 punktu pārsvaru pār tuvākajiem sekotājiem.

Par Balvu Mūzikas skolas audzēkņu panākumiem ļoti gandarīts skolas direktors Egons Salmanis: "Mūsu skolotāji ir ļoti daudz strādājuši. Pēc kovidā cietušas visas mūzikas skolas. Šie divi ar pusi gadi ir *iezāģējuši* tām visām. Domāju, ka mūsu panākumu pamatā ir tas, ka skolotāji un audzēkņi daudz strādāja papildus – gan brīvlaikos, gan sestdienās un svētdienās. Ar talantu vien nekur tālu netiksi. Tas, protams, ir vajadzīgs, bet visa pamatā ir cītīgs darbs. Lielu paldies saku skolotājiem, kuri cenšas, strādā un motivē audzēkņus."

5.aprīlī pulksten 17 Balvu Mūzikas skolā sāksies noklausīšanās audzēkņu uzņemšanai 2023./2024.mācību gadam. Informācija pa tālr. nr. 29169345; 26378991.

Tikšanās ar literāti

Nebaidās pārkāpt savas robežas

22.martā Balvu Centrālajā bibliotēkā novada bibliotēku darbinieki tikās ar mūsu novadnieci, dzejas un prozas darbu autori VIJU LAGANOVSKU, kura, drosmīgi ejot uz savu mērķi, izveidojusi veiksmīgu literātes un tulkotājas karjeru.

Lai gan dzeju Vija sāka sacerēt, jau mācoties Eglaines pamatskolas 2.klasē, viņas pirmais dzejoļu krājums "Divi soļi pirms Pleskavas divīzijas" dienas gaismu ieraudzīja, kad viņa bija pārkāpusi 40 gadu sliekšni. Tautjāta, kā uzdrīkstējās tik krasi mainīt dzīvi, pievērsoties literātes karjerai, Vija saka: "Cilvēkam pastāvīgi jāattīstās. Tu vari visu mūžu tuvoties kādai robežai, baidīties no tās un visu mūžu to nepārkāpt, tikai gudri runāt. Kad bērni bija izauguši un katrs aizgājis savu ceļu, nodomāju, – man arī tagad ir laiks. Kad esi nobriedis un kaut kam gatavs, nāk arī situācijas un iespējas. Tev atliek tikai izvēlēties vai neizvēlēties." Tiekoties ar bibliotekāriem, dzejniece pastāstīja, kāds bijis viņas ceļš pie dzejas un kā tas pamazām aizvedis pie tulkošanas no

krievu un poļu valodas, bet vēlāk arī pie prozas. Viens no likteņa pagrieziena punktiem bija iestāšanās Latvijas Rakstnieku savienības Literārajā akadēmijā, kam viņa iekšēji gatavojās gadu. Sadūšojusies un aizsūtījusi Literārās akadēmijas vērtēšanas komisijai savu manuskriptu, viņa tika uzņemta. Vija Literārajā akadēmijā mācījies pat divas reizes: gan dzejas meistardarbnīcā pie Jāņa Rokpeļņa, gan arī prozu Ingas Žoludes vadībā.

Pienāca brīdis, kad, nevēloties sacerēt vārsma par vienām un tām pašām tēmām, tikai citiem vārdiem, pēc sava vienīgā dzejoļu krājuma iznākšanas Vija pievērsās tulkošanai no krievu, vēlāk arī no poļu valodas, vienlaikus apgūstot jaunus tehnikas un literāros paņēmienus. Pēc pirmo prozas darbu tapšanas rakstniece saprata, ka pie dzejas vairs neatgriezīsies. Pirmajā stāstu krājumā "Pirms un pēc" apkopti vairāki literārajā akadēmijā paveiktie darbi, kas papildināti ar jauniem stāstiem. Pēc tam sekoja "Viltus saules" – darbs, kas balstīts vēsturiskos notikumos. Arī šobrīd rakstniece vāc materiālus jaunai grāmatai,

Stāsta par rakstniece karjeru. Vija Laganovska (Vija Birkova) dzimusi 1975.gadā Balvu novada Lazdukalna pagastā. Rakstniece, tulkotāja un izdevēja. Dzejoļu krājuma "Divi soļi pirms Pleskavas divīzijas" (2017), stāstu krājuma "Pirms un pēc" (2020) un romāna "Viltus saules" (2022) autore. Tulko un atdzejo no krievu un poļu valodas. Kopš 2017. gada biedrības "Literatūras Kombains" vadītāja. Vairāku biedrības apgādā iznākušo grāmatu projektu vadītāja, redaktore un korektore. Izveidojusi grāmatu sēriju "Pierobeža".

kuras pamatā būs notikumi senajā Prūsijā.

Tikšanās laikā Vija pastāstīja, kā notiek pētījumi un materiālu vākšana jaunai grāmatai, kā arī par savu neseno aizrašanos ar gleznošanu un jau gūtajiem panākumiem starptautiskos konkursos. "Gleznošana man ir kā meditācija, kad pazūd visas domas," apgalvo Vija. Tikšanās gaitā bibliotēku darbinieki

Foto - I.Tušinska

interesējās arī par tulkošanas procesa norisi, par to, cik bieži uznāk vēlme labot uzrakstīto, kā notiek rakstnieka darbs ar redaktoriem un cik svarīgi veidot lasītāja literāro gaumi.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

